

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1951-1952.

VERGADERING VAN 15 MEI 1952.

Wetsontwerp strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen in zake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het ontwerp van wet waarbij wijzigingen aangebracht worden aan de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen en op de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, kent nieuwe pensioensverhogingen toe aan de militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

Het is dus noodzakelijk te voorzien in gelijkaardige verhogingen wat de burgerlijke slachtoffers van dezelfde oorlog en hun rechthebbenden betreft.

Bovendien, kunnen de invaliden van de oorlog 1914-1918 sedert 31 December 1928 niet meer om vaststelling van verergering van hun oorlogsgebrekigheden verzoeken.

Dit ontwerp van wet bepaalt dus een nieuwe termijn van twee jaar voor het indienen van de aanvragen om vaststelling van verergering van de invaliditeit.

Strengere voorwaarden worden nochtans gesteld.

Er dient inderdaad aan herinnerd te worden dat sedert de datum van het van kracht worden van het koninklijk besluit van 11 Augustus 1933, de militaire invaliden slechts om vaststelling van verergering mogen verzoeken wanneer het gaat om kwetsuren of gebrekkigheden die opgelopen werden in een strijdende eenheid of tijdens de gevangenschap bij de vijand.

De andere militaire invaliden van de oorlog 1914-1918 mogen krachtens bepalingen van artikel 29 van het koninklijk besluit van 14 November 1923 slechts om vaststelling van verergering verzoeken, wanneer het oogkwalen of tuberculosen der ademhalingswerktuigen betreft.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1951-1952.

SÉANCE DU 15 MAI 1952.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi portant modifications aux lois coordonnées sur les pensions militaires et aux lois coordonnées sur les pensions de réparation, accorde aux victimes militaires de la guerre 1914-1918 de nouvelles majorations de pension.

Il est donc nécessaire de prévoir de semblables majorations pour ce qui concerne les victimes civiles de la même guerre et leurs ayants droit.

D'autre part, les invalides de la guerre 1914-1918 ne peuvent plus se pourvoir en aggravation de leurs infirmités de guerre depuis le 31 décembre 1928.

Le présent projet de loi prévoit donc un nouveau délai de deux ans pour l'introduction des demandes en aggravation d'invalidité.

Des conditions sévères ont toutefois été imposées.

Il doit être rappelé en effet que depuis la date d'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 11 août 1933, les invalides militaires ne peuvent plus se pourvoir en aggravation que pour les blessures et infirmités contractées dans une unité combattante ou durant la captivité chez l'ennemi.

Les autres invalides militaires de la guerre 1914-1918 peuvent seulement, en vertu des dispositions de l'article 29 de l'arrêté royal du 14 novembre 1923, se pourvoir encore en aggravation lorsqu'il s'agit d'affections oculaires ou de tuberculose des voies respiratoires.

Andere wijzigingen worden aan de wetgeving op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 gebracht. Zij worden nader bepaald in hiernavolgend commentaar der artikelen.

Commentaar der artikelen.

Artikel 1.

Met het oog op vereenvoudiging en ten einde het bijhouden van het grootboek der pensioenen te vergemakkelijken wordt de bij de wet van 28 Juli 1926 bepaalde veranderlijke bijslag, zoals hij bij het koninklijk besluit van 8 Juli 1946 op 44/10^e van het pensioen gestabiliseerd werd, opgenomen in het vaste gedeelte van de invaliditeitsvergoeding voor hulp van een derde persoon.

Dienaangaande wordt eraan herinnerd dat krachtens de wet van 28 Juli 1926 de vergoedingen voor burgerlijke slachtoffers en de pensioenen voor militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 veranderden volgens de schommelingen van het eenvoudig verhoudingscijfer der kleinhandelsprijzen.

Een veranderlijke bijslag werd verleend zodra het verhoudingscijfer het getal 300 te boven ging. Deze veranderlijke bijslag was vastgesteld op zoveel 1/10^{en} van het globaal bedrag der pensioenen en vergoedingen als het eenvoudig verhoudingscijfer ondeelbare reeksen van 30 punten boven het getal 300 bevatte.

Het bedrag der pensioenen en vergoedingen schommelde aldus ieder kwartaal voor zover het eenvoudig verhoudingscijfer der kleinhandelsprijzen met 30 punten gestegen of gedaald was.

De wet van 28 Juli 1926 werd tot in 1939 toegepast. Toen werd het eenvoudig verhoudingscijfer der kleinhandelsprijzen, dat het gemiddelde der prijzen voor het jaar 1914 tot grondslag had, vervangen door een nieuwe index die berekend werd uitgaande van het gemiddelde der prijzen voor de jaren 1936, 1937 en 1938.

Om de wet van 28 Juli 1926 verder te kunnen toepassen had de wetgever er sommige wijzigingen dienen aan te brengen teneinde de voorwaarden bepaald voor de toekenning van de veranderlijke bijslag aan de cijfers van de nieuwe index aan te passen.

De wetgever heeft dit niet gedaan.

De oorlog kwam en de veranderlijke bijslag is vastgesteld gebleven op het in 1939 bereikte peil, hetzij op 14/10^{en} van het pensioen.

Nadien kwamen tijdens de bezetting verscheidene besluiten van de Secretarissen-generaal waarbij empirisch aanvullende gedeelten van veranderlijke bijslag werden toegekend.

Steeds empirisch werd bij een besluit van de Regent van 8 Juli 1946 de veranderlijke bijslag, bepaald bij de wet van 28 Juli 1926, zowel voor de militaire slachtoffers als voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 op 44/10^{en} van het pensioen vastgesteld.

D'autres modifications sont apportées à la législation sur les victimes civiles de la guerre 1914-1918. Elles sont précisées dans le commentaire des articles ci-après.

Commentaire des articles.

Article 1.

Dans un but de simplification et pour la facilité de la tenue du grand livre des pensions, le supplément mobile prévu par la loi du 28 juillet 1926, tel qu'il a été stabilisé à 44/10mes de la pension par l'arrêté royal du 8 juillet 1946, est incorporé dans la partie fixe de l'allocation d'invalidité et de l'indemnité pour aide d'une tierce personne.

Il est rappelé à ce propos qu'en vertu de la loi du 28 juillet 1926, les allocations de victimes civiles et les pensions de victimes militaires de la guerre 1914-1918 variaient en raison des fluctuations de l'indice simple des prix de détail.

Un supplément mobile était accordé dès que l'indice dépassait le chiffre 300. Ce supplément mobile était fixé à autant de fois 1/10me du montant global des pensions et allocations que l'indice simple comprenait au delà du chiffre 300 de tranches indivisibles de 30 points.

Le montant des pensions et allocations fluctuait ainsi à chaque trimestre, pour autant que l'indice simple des prix de détail ait augmenté ou diminué de 30 points.

La loi du 28 juillet 1926 a été appliquée jusqu'en 1939. A ce moment, l'indice simple des prix de détail fondé sur la moyenne des prix de l'année 1914 a été remplacé par un nouvel index qui avait pour base la moyenne des prix des années 1936, 1937 et 1938.

Pour pouvoir continuer à appliquer la loi du 28 juillet 1926, le législateur aurait dû y apporter certaines modifications afin d'adapter les conditions prévues pour l'octroi du supplément mobile aux chiffres du nouvel index.

Le législateur ne l'a pas fait.

La guerre est survenue et le supplément mobile est resté fixé au niveau atteint en 1939, soit à 14/10mes de la pension.

Par après, les Secrétaires généraux prirent, au cours de l'occupation, divers arrêtés accordant empiriquement des tranches supplémentaires de partie mobile.

Toujours empiriquement, un arrêté du Régent du 8 juillet 1946 a fixé le supplément mobile prévu par la loi du 28 juillet 1926, tant pour les victimes militaires que pour les victimes civiles de la guerre 1914-1918, à 44/10mes de la pension.

Wanneer de eerste wederaanpassingswet van 10 Augustus 1948 betreffende de militaire slachtoffers tot stand kwam, was de wetgever van oordeel dat het niet nodig was de wet van 28 Juli 1926 derwijze te wijzigen dat de pensioenen opnieuw automatisch zouden kunnen veranderen in verband met de schommelingen van het nieuw eenvoudig verhoudingscijfer der kleinhandelsprijzen.

Bij de wet op de vergoedingspensioenen voor de slachtoffers van de militaire of burgerplicht van de oorlog 1940-1945 werden de regels bepaald tot berekening van de pensioenen volgens andere grondslagen.

Bij de wet van 10 Augustus 1948 werd dus aan sommige weduwen van militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan de ascendenten van dezelfde oorlog hetzelfde regime verleend als datgene, dat voor dezelfde categorieën van slachtoffers van de oorlog 1940-1945 is voorgeschreven.

Aan de invaliden werden verhogingen toegekend.

Zij waren vastgesteld in een percentagebedrag van het vast gedeelte van het pensioen en van de veranderlijke bijslag zoals hij bij het besluit van de Regent van 8 Juli 1946 werd bepaald.

De aanpassingswetten van 1 September 1948 en van 1 Juni 1949 die betrekking hadden op de burgerlijke slachtoffers, waren door dezelfde principes ingegeven.

Het is door rekening te houden met de bepalingen van deze laatste wetten dat het verlenen van een veranderlijke bijslag nog slechts een verwickeling blijkt te zijn en dat het redelijker is de bedoelde veranderlijke bijslag in het vast gedeelte der vergoedingen op te nemen.

De nieuwe pensioensverhogingen die nog zullen kunnen toegestaan worden zullen dus voortaan berekend worden volgens het aldus vastgestelde vast gedeelte.

Dit sluit geen definitieve verzaking in van de principes welke ertoe strekken de pensioenen automatisch te veranderen volgens de schommelingen van het eenvoudig verhoudingscijfer der kleinhandelsprijzen.

Misschien zou het, te gelegener tijd, aanbeveling verdienen dergelijk stelsel terug in te voeren — maar dan voor de slachtoffers van beide oorlogen.

Men mag nochtans verklaren dat, rekening gehouden met de verhogingen die krachtens dit ontwerp van wet werden toegekend aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, de door de toelagen voor de burgerlijke slachtoffers en door de toelagen aan de rechthebbenden van burgerlijke slachtoffers bereikte bedragen, gerust de vergelijking doorstaan met de bedragen die in 1921 werden toegekend.

Voor de eerste zes maand van het jaar 1921 bedroeg het gemiddelde verhoudingscijfer, gegrond op de prijzen van April 1914 nagenoeg 400.

Thans is dit cijfer ongeveer 420 daar het eenvoudig verhoudingscijfer thans werd vastgesteld naar het gemiddelde der prijzen over de jaren 1936, 1937 en 1938.

Lorsqu'intervint la première loi de rajustement du 10 août 1948, concernant les victimes militaires, le législateur n'estima pas nécessaire de modifier la loi du 28 juillet 1926 en manière telle que les pensions puissent à nouveau varier automatiquement en fonction des fluctuations du nouvel indice simple des prix de détail.

La loi sur les pensions de réparation aux victimes du devoir militaire ou civique de la guerre 1940-1945 avait prévu des règles de calcul des pensions suivant d'autres bases.

La loi du 10 août 1948 accordait donc à certaines veuves de victimes militaires de la guerre 1914-1918 et aux ascendants de la même guerre le même régime que celui prévu pour les mêmes catégories de victimes de la guerre 1940-1945.

Pour les invalides, des majorations furent accordées.

Elles étaient fixées en taux pour cent de la partie fixe de la pension et du supplément mobile tel qu'il avait été déterminé par l'arrêté du Régent du 8 juillet 1946.

Les lois de rajustement du 1er septembre 1948 et du 1er juin 1949, qui concernaient les victimes civiles, s'inspirèrent des mêmes principes.

C'est en tenant compte des dispositions de ces dernières lois qu'il apparaît que l'octroi d'un supplément mobile ne représente plus désormais qu'une complication et qu'il est plus logique d'incorporer le dit supplément mobile dans la partie fixe des allocations.

Les nouvelles majorations de pensions qui pourront encore être accordées se calculeront donc désormais en raison de la partie fixe ainsi fixée.

Ceci n'implique pas une renonciation définitive aux principes tendant à faire varier automatiquement les pensions en fonction des fluctuations de l'indice simple des prix de détail.

Peut-être conviendra-t-il, en temps opportun, de rétablir — mais dès lors pour les victimes des deux guerres — un tel système.

On peut toutefois affirmer que, compte tenu des majorations accordées aux victimes civiles de la guerre 1914-1918, en vertu du présent projet de loi, les taux atteints par les allocations de victimes civiles et par les allocations d'ayants droit des victimes civiles peuvent légitimement se comparer aux taux qui avaient été accordés en 1921.

Pour les six premiers mois de l'année 1921, la moyenne des chiffres de l'indice simple basé sur les prix d'avril 1914 était d'environ 400.

Actuellement, ce chiffre est d'environ 420, l'indice simple étant maintenant établi sur la moyenne des prix des années 1936, 1937 et 1938.

De verhouding tussen beide eenvoudige verhoudingscijfers staat van 1 tot 7,29.

Eén frank van de eerste zes maand van het jaar 1921 heeft dus dezelfde koopkracht als 7,65 frank van de eerste drie maand van het jaar 1952.

Van 1921 tot 1952 is de levensduurte bijgevolg nog geen 8 maal toegenomen.

Welnu, in 1921 bedroeg het pensioen van een 100 t. h. toevallig slachtoffer 2.880 frank. Krachtens het nieuw ontwerp zal het 27.987 frank bereiken wanneer het gaat over een 100 t. h. invalide die de vergoeding voor hulp aan een derde persoon of één der amputatievergoedingen geniet.

In 1921 was het pensioen van een weduwe van burgerlijk slachtoffer vastgesteld op 1.500 frank. Krachtens dit ontwerp zal het 17.500 frank bedragen wanneer het een weduwe betreft wier huwelijk vóór het schadelijk feit plaats had.

Het zal op 22.500 frank worden vastgesteld wanneer het gaat over een weduwe van slachtoffer wiens schade aan een vaderlandse daad te wijten is. Evenzo bedroeg in 1921, de toelage van ascendent 400 frank. Volgens het nieuw ontwerp van wet zal deze in 85 t. h. der gevallen, 4.275 frank bedragen.

Bij artikel 1 van dit ontwerp van wet wordt een andere wijziging gebracht aan artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Alinea 2 van dit artikel wordt aangevuld door een bepaling welke de te volgen regels vaststelt in zake het berekenen van meervoudige lichaamsgebreken.

Deze regels zijn dezelfde als degene welke thans reeds door de Commissies voor burgerlijke slachtoffers werden aangenomen.

Het zijn dezelfde als degene welke werden bepaald door de Officiële Belgische Schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit voor de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945, de slachtoffers van arbeidsongevallen, de personen die het voordeel van de wetgeving op de verminkten en gebrekkigen genieten, voor de slachtoffers van ongevallen welke in aanmerking komen voor vergoeding op grond van de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 2.

Dit artikel vervangt de oude bepalingen van artikel 3 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, zoals het werd gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 Juli 1927.

De gestabiliseerde veranderlijke bijslag wordt opgenomen in het onveranderlijk gedeelte van de verhoging voor kinderen.

Er wordt bovendien bepaald dat de toelage mag uitbetaald worden, niet meer aan de invalide, maar aan de personen aan wie de bewaring van het kind gerechtelijk werd toevertrouwd.

Le rapport entre les deux indices simples est de 1 à 7,29.

Un franc des six premiers mois de l'année 1921 a donc la même pouvoir d'achat que fr. 7,65 des trois premiers mois de l'année 1952.

Le coût de la vie n'a donc même pas augmenté de 8 fois de 1921 à 1952.

Or, la pension d'une victime accidentelle à 100 p. c. était de 2.880 francs en 1921. En vertu du nouveau projet, elle atteindra 27.987 francs, lorsqu'il s'agit d'un invalide à 100 p. c., titulaire de l'indemnité pour aide d'une tierce personne ou d'une des indemnités pour amputation.

La pension de veuve de victime civile était fixée à 1.500 francs, en 1921. En vertu du présent projet, elle atteindra, lorsqu'il s'agit d'une veuve dont le mariage est antérieur au fait dommageable, 17.500 francs.

Elle sera fixée à 22.500 francs, s'il s'agit d'une veuve de victime dont le dommage est dû à un fait patriotique. De même, l'allocation d'ascendant était en 1921, de 400 francs. Suivant le nouveau projet de loi, elle sera, dans 85 p. c. des cas, de 4.275 francs.

L'article 1er du présent projet de loi apporte une autre modification à l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

L'alinéa 2 du dit article est complété par une disposition fixant les règles à suivre en matière de calcul d'infirmités multiples.

Ces règles sont celles déjà admises actuellement par les Commissions de victimes civiles.

Elles sont les mêmes que celles prévues au Barème officiel belge des invalidités pour les invalides civils de la guerre 1940-1945, pour les victimes d'accidents de travail, pour les personnes admises au bénéfice de la législation sur les estropiés et mutilés, pour les victimes d'accidents donnant lieu à indemnité sur base des articles 1382 à 1386bis du Code civil.

Article 2.

Cet article remplace les dispositions anciennes de l'article 3 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918, tel qu'il avait été modifié par l'article 7 de la loi du 24 juillet 1927.

Le supplément mobile stabilisé est incorporé dans la partie fixe de la majoration pour enfants.

En outre, il est prévu que l'allocation peut être payée non plus à l'invalide, mais à la personne à qui la garde de l'enfant a été confiée par voie de justice.

Verder wordt in geen enkele verhoging meer voorzien van het bedrag der genoemde verhogingen voor kinderen.

Er dient te worden herinnerd dat bij de wet van 10 Augustus 1948, betreffende de militaire slachtoffers, het bedrag van de verhogingen voor kinderen, verleend aan de militaire invaliden van de oorlog 1914-1918 niet opgevoerd werd.

Bij de wet van 1 Juni 1949, waarbij een wachtgeld op het pensioen aan de burgerlijke slachtoffers der beide oorlogen wordt verleend, wordt evenmin het opvoeren bepaald van de verhogingen voor kinderen, toegekend aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918.

Ten slotte dient er aan herinnerd dat deze verhogingen voor kinderen niet meer worden verleend aan de invaliden van de oorlog 1940-1945.

Artikel 3.

Dit artikel vervangt artikel 5 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers, zoals het werd gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933.

Paragraaf 1, 1° van het nieuw artikel 5 beoogt de weduwen van burgerlijke slachtoffers.

Krachtens littera a) van het 1° van paragraaf 1 van dit artikel worden de pensioenen van weduwen van burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 wier huwelijk vóór het schadelijk feit plaats had, berekend volgens dezelfde regels als die welke bij de wet op de vergoedingspensioenen werden bepaald.

De jaarlijkse toelage wordt berekend door de basis van het pensioen te vermenigvuldigen met een door de Koning vastgesteld coëfficiënt.

Deze basis werd vastgesteld op 10.000 frank voor de weduwen van slachtoffers wier schade te wijten is aan een vaderlandse daad, op 7.800 frank voor de andere weduwen.

Het coëfficiënt zal, 2,25 bedragen zoals reeds werd bepaald voor de weduwen welke de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen genieten.

Aldus zal het pensioen van de weduwen, wier huwelijk vóór het schadelijk feit plaats had, opgevoerd worden tot 17.500 frank of tot 22.500 frank naar gelang het gaat over een weduwe van toevallig slachtoffer of over een weduwe van slachtoffer wiens schade te wijten is aan een vaderlandse daad.

De toegekende verhoging is dus gelijk aan 25 t. h. der toelagen zoals zij werden berekend krachtens de wet van 1 September 1948.

Verder wordt in dezelfde littera a) bepaald dat de weduwe van een als gijzelaar gefusilleerde of tijdens de door de vijand bij oorlogshandelingen toegepaste represaillemaatregelen gedode persoon, gelijk wordt gesteld met de weduwe van het slachtoffer wiens schade te wijten is aan een vaderlandse daad.

Deze tekst bevestigt slechts de rechtspraak welke op dit gebied door de commissies der burgerlijke slachtoffers wordt toegepast.

Pour le surplus, il n'est prévu aucune majoration du taux des dites majorations pour enfants.

Il doit être rappelé que la loi du 10 août 1948 concernant les victimes militaires n'a pas relevé le taux des majorations pour enfants accordées aux invalides militaires de la guerre 1914-1918.

La loi du 1er juin 1949 accordant une indemnité d'attente sur pension aux invalides civils des deux guerres n'a pas prévu non plus le relèvement des majorations pour enfants accordées aux invalides civils de la guerre 1914-1918.

Enfin, il doit être rappelé que ces majorations pour enfants ne sont plus accordées aux invalides de la guerre 1940-1945.

Article 3.

Cet article remplace l'article 5 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles tel qu'il avait été modifié par l'arrêté royal du 14 août 1933.

Le paragraphe 1, 1° du nouvel article 5 vise les veuves de victimes civiles.

En vertu du littéra a) du 1° du paragraphe 1er de cet article, les pensions de veuves de victimes civiles de la guerre 1914-1918 dont le mariage est antérieur au fait dommageable sont calculées suivant les mêmes règles que celles prévues par la loi sur les pensions de réparation.

L'allocation annuelle se calcule en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la base de la pension.

Cette base a été fixée à 10.000 francs, pour les veuves de victimes dont le dommage est dû à un fait patriotique, à 7.800 francs pour les autres veuves.

Le coefficient sera de 2,25 ainsi qu'il est déjà prévu pour les veuves bénéficiaires des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Ainsi, la pension des veuves dont le mariage est antérieur au fait dommageable sera portée à 17.500 francs ou à 22.500 francs, selon qu'il s'agit d'une veuve de victime accidentelle ou d'une veuve de victime dont le dommage est dû à un fait patriotique.

La majoration accordée est donc égale à 25 p. c. des allocations telles qu'elles étaient calculées en vertu de la loi du 1er septembre 1948.

D'autre part, il est prévu au même littéra a) que la veuve d'une personne fusillée en qualité d'otage ou tuée au cours de représailles exercées par l'ennemi à l'occasion d'actions de guerre, est assimilée à la veuve de la victime dont le dommage est dû à un fait patriotique.

Ce texte ne fait que confirmer la jurisprudence adoptée en cette matière par les commissions de victimes civiles.

In geen enkele pensioensverhoging wordt voorzien voor de weduwen wier huwelijk plaats had na de kwetsuur of het begin der ziekte of de verergering ervan voortspuitend uit de oorlogshandeling.

Er valt inderdaad op te merken dat deze weduwen feitelijk een gunstiger regime genieten dan al de andere weduwen van oorlogsslachtoffers.

Inderdaad, wat de oorlog 1940-1945 betreft, kunnen noch de weduwen die onder de toepassing vallen van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen noch de weduwen van burgerlijke slachtoffers, aanspraak maken op pensioen indien het huwelijk na het schadelijk feit plaats had.

Wat de oorlog 1914-1918 betreft, dient opgemerkt dat, indien de weduwen van burgerlijke slachtoffers aanspraak op pensioen kunnen maken voor zover het huwelijk plaats had vóór 1 Januari 1935, de weduwen van militaire slachtoffers van dezelfde oorlog slechts recht op pensioen hebben indien het huwelijk vóór 1 Januari 1930 plaats had. Bovendien konden de weduwen van militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 geen aanspraak maken op het voordeel van de bij de wet van 10 Augustus 1948 bepaalde pensioensverhogingen.

Dienvolgens wordt in littera b) van 1° van paragraaf 1 van het nieuw artikel 5 alleen de opnemings van de gestabiliseerde veranderlijke bijslag in het onveranderlijk gedeelte der toelage bepaald.

Evenzo blijven de in littera c) van hetzelfde 1° van paragraaf 1 bedoelde weduwnaars hetzelfde regime genieten als dit waaraan zij thans onderworpen zijn, onder voorbehoud dat de gestabiliseerde veranderlijke bijslag in het onveranderlijk gedeelte van het pensioen werd opgenomen.

Aan de toestand van de hertrouwde weduwen werd evenmin enige verandering aangebracht.

Het 2° van paragraaf 1 van het nieuw artikel 5 heeft betrekking op de wezentoelagen.

Slechts enkele tientallen wezen worden nog ten laste genomen door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen en dit aantal neemt gedurig af.

Geen enkele verhoging van deze toelagen wordt dus bepaald.

Ook hier werd de gestabiliseerde veranderlijke bijslag in het onveranderlijk gedeelte van de toelage opgenomen.

Het 3° van paragraaf 1 van het nieuw artikel 5 staat in verband met de ascendenten van burgerlijke slachtoffers.

Hun regime werd aangepast aan dit welk wordt bepaald bij de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, bij de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen en bij het ontwerp van wet n° 411 op de herstelpensioenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Deze ascendenten genieten thans een vergoeding van 4.320 frank 's jaars voor de vader en moeder samen of voor de moeder-weduwe; van 2.160 fr. in de andere gevallen.

Aucune majoration de pension n'est prévue pour les veuves dont le mariage est postérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre.

Il est à noter, en effet, que ces veuves jouissent en fait d'un régime plus favorable que toutes les autres veuves de victimes de la guerre.

En effet, pour ce qui concerne la guerre 1940-1945, ni les veuves tombant sous l'application des lois coordonnées sur les pensions de réparation ni les veuves de victimes civiles ne peuvent prétendre à pension si le mariage est postérieur au fait dommageable.

Pour ce qui concerne la guerre 1914-1918, il est à noter que si les veuves de victimes civiles peuvent prétendre à pension pour autant que le mariage soit antérieur au 1er janvier 1935, les veuves des victimes militaires de la même guerre n'ont droit à pension que si le mariage est antérieur au 1er janvier 1930. En outre, les veuves des victimes militaires de la guerre 1914-1918 n'ont pu prétendre au bénéfice des majorations de pension prévues par la loi du 10 août 1948.

En conséquence, est uniquement prévue au littera b) du 1° du paragraphe 1er de l'article 5 nouveau l'incorporation du supplément mobile stabilisé dans la partie fixe de l'allocation.

De même, les veufs visés par le littera c) du même 1° du paragraphe 1 gardent le même régime que celui auquel ils sont soumis actuellement, sous la réserve que le supplément mobile stabilisé a été incorporé dans la partie fixe de la pension.

Aucun changement n'est apporté non plus à la situation des veuves remariées.

Le 2° du paragraphe 1 de l'article 5 nouveau concerne les allocations d'orphelins.

Quelques dizaines seulement d'orphelins sont encore pris en charge par la Caisse Nationale des Pensions de la Guerre et ce chiffre est en régression constante.

Aucune majoration de ces allocations n'est donc prévu.

Ici encore, le supplément mobile stabilisé a été incorporé dans la partie fixe de l'allocation.

Le 3° du paragraphe 1 de l'article 5 nouveau concerne les ascendants des victimes civiles.

Leur régime a été adapté à celui prévu par les lois coordonnées sur les pensions militaires, par les lois coordonnées sur les pensions de réparation et par le projet de loi n° 411 sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit.

Ces ascendants jouissent à l'heure actuelle d'une allocation de 4.320 francs l'an, pour les père et mère conjointement ou pour la mère veuve; de 2.160 francs dans les autres cas.

Het bedrag van deze vergoedingen wordt op 2.920 frank of op 1.460 frank teruggebracht volgens het hierboven vermeld onderscheid.

Deze vergoedingen worden nochtans opgevoerd tot 4.275 frank of tot 8.550 frank in de gevallen waar de begunstigten geen inkomen hebben dat groter is dan de in littera d) van het 3° van paragraaf 1 van het nieuw artikel 5 vastgestelde cijfers.

Hier vloeit uit voort dat, in 85 t. h. der gevallen, de aan de ascendenten toegekende vergoedingen bijna het dubbel bedragen.

Het 4° van paragraaf 1 beoogt de vergoedingen toegekend aan de broeders en zusters van minder dan 16 jaar, waarvan het slachtoffer de steun was.

Hier ook wordt geen opdrijven van deze vergoedingen bepaald om de eenvoudige reden dat de Nationale Kas dergelijke vergoedingen niet meer ten laste neemt.

Paragraaf 2 van het nieuw artikel 5 vervangt feitelijk artikel 4 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933.

Krachtens dit artikel 4 werd de vergoeding van rechthebbende slechts verleend indien het bewezen was dat het overlijden van het slachtoffer uitsluitend was te wijten aan een oorlogsmaatregel of -handeling.

Indien het overlijden hoofdzakelijk te wijten was aan een oorlogsmaatregel of -handeling en terzelfdertijd aan andere oorzaken, dan werd de vergoeding slechts verleend in verhouding met de vroeger vastgestelde invaliditeitsgraad.

Uit deze tekst vloeide voort dat indien een op voet van 20 t. h. gepensioneerde invalide kwam te overlijden en dit overlijden hoofdzakelijk diende toegeschreven aan de oorlogsmaatregel, het bedrag van de vergoeding van rechthebbende met 4/5 verminderd werd.

Het is dus wenselijker gebleken zich in deze aangelegenheid te laten leiden door de bij de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen vastgestelde regels. Voortaan, en in geval het overlijden niet uitsluitend aan de oorlogsmaatregel of -handeling te wijten is, zal het pensioen verminderd worden met een vierde of met de helft wanneer vreemde factoren volgend op de aantasting van de lichamelijke gaafheid voortspruitend uit de oorlogshandeling, voor een vierde of voor de helft zijn tussengekomen in de werkelijke oorzaken van het overlijden. Het spreekt van zelf dat wanneer de vreemde factoren voor meer dan de helft tussengekomen in de oorzaken van het overlijden, het pensioen niet wordt toegekend.

Artikel 4.

Dit artikel vervangt de bepalingen van artikel 12 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers zoals het bij de wet van 30 Juli 1934 werd gewijzigd.

Bij dit artikel werd bepaald dat de vergoedingen der burgerlijke slachtoffers onafstaanbaar en niet vatbaar waren voor beslag behoudens wegens ver-

Le montant de ces allocations est ramené à 2.920 francs ou à 1.460 francs, suivant les distinctions citées ci-dessus.

Toutefois, ces allocations sont portées à 4.275 fr. ou à 8.550 francs dans les cas où les bénéficiaires ne jouissent pas de revenus supérieurs aux chiffres fixés au littera d) du 3° du paragraphe 1 de l'article 5 nouveau.

Il en résulte que, dans 85 p. c. des cas, les allocations accordées aux ascendants seront presque doublées.

Le 4° du paragraphe 1 vise les allocations accordées aux frères et sœurs, âgés de moins de 16 ans, dont la victime était le soutien.

Ici encore, il n'est pas prévu de relèvement de ces allocations, pour la bonne raison que la Caisse Nationale ne prend plus en charge de telles allocations.

Le paragraphe 2 de l'article 5 nouveau remplace en fait l'article 4 de l'arrêté royal du 14 août 1933.

En vertu du dit article 4, l'allocation d'ayant droit n'était accordée que s'il était établi que le décès de la victime était uniquement dû à une mesure ou un fait de guerre.

Si le décès était dû principalement à une mesure ou à un fait de guerre et en même temps à d'autres causes, l'allocation n'était accordée que proportionnellement au degré d'invalidité antérieurement constaté.

Il résultait de ce texte que si un invalide pensionné sur un taux de 20 p. c. venait à décéder et que le décès devait être attribué principalement à la mesure de guerre, le montant de l'allocation d'ayant droit était réduit des 4/5mes.

Il a donc paru préférable de s'en rapporter en cette matière aux règles fixées par les lois coordonnées sur les pensions de réparation. Désormais, et dans les cas où le décès n'est pas dû uniquement à une mesure ou à un fait de guerre, la pension sera réduite d'un quart ou de la moitié quand des facteurs étrangers postérieurs à l'atteinte à l'intégrité physique résultant du fait de guerre sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès. Il va de soi que si les facteurs étrangers entrent pour plus de la moitié dans les causes de décès, la pension ne sera pas accordée.

Article 4.

Cet article remplace les dispositions de l'article 12 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, tel qu'il avait été modifié par la loi du 30 juillet 1934.

Le dit article 12 prévoyait que les allocations de victimes civiles étaient incessibles et insaisissables, sauf pour cause d'obligation alimentaire ou en vue

plichting tot onderhoud of ten einde de uitvoering der verplichtingen voortvloeiend uit de door het N.W.O.I. toegestane leencontracten, te verzekeren.

De aan deze tekst aangebrachte wijzigingen hebben tot doel de burgerlijke slachtoffers in dezelfde toestand te brengen, wat betreft de vatbaarheid voor beslag van hun vergoedingen en de mate van het beslag, als de militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en de slachtoffers welke het voordeel genieten van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Artikel 5.

Over dit artikel hoeft geen commentaar uitgebracht.

Artikel 6.

Bij dit artikel worden, in zake het samenvoegen van pensioenen van weduwnaars of weduwen, dezelfde regels voorgeschreven als die welke bij artikel 10 van de wet van 10 Augustus 1948 worden vastgesteld.

Artikel 7.

Bij de wet van 24 Juli 1927 was een laatste termijn, verstrijkend op 31 December 1928, vastgesteld geweest om zich in herziening wegens verergering der invaliditeit te voorzien.

In artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen werd voorzien dat de burgerlijke invaliden die tuberculose hebben opgedaan ingevolge oorlogsfeiten en wier erkende invaliditeit 40 t. h. bereikt zich nog in herziening wegens verergering zouden kunnen voorzien gedurende een nieuwe termijn van twee jaar te rekenen vanaf de bekendmaking van bedoeld besluit.

Gelet op de zorgwekkende toestand waarin sommige zwaar-invaliden verkeren, past het deze termijnen opnieuw te heropenen.

De Regering dient evenwel rekening te houden met het feit dat sedert de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 11 Augustus 1933 tot intrekking en vervanging van het koninklijk besluit van 31 Mei 1933, alsmede het aanvullend besluit van 17 Juni 1933 houdende wijzigingen aan het stelsel der militaire pensioenen en der anciënniteitsbijslagen, alleen de aan het front of tijdens de gevangenschap bij de vijand opgelopen gebrekenheden nog het voorwerp van een aanvraag wegens verergering kunnen uitmaken.

Hier vloeit uit voort dat sommige strijders van de oorlog 1914-1918 die na een verblijf aan het front bij achteruitgeschoven diensten werden gehecht, geen aanvraag wegens verergering van inva-

d'assurer l'exécution des obligations résultant des contrats de prêts consentis par l'O.N.I.G.

Les modifications apportées à ce texte ont pour effet de mettre les victimes civiles dans la même situation, quant à la saisissabilité de leurs allocations et quant aux quotités saisissables que les victimes militaires de la guerre 1914-1918 et que les victimes admises au bénéfice des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Article 5.

Cet article ne nécessite aucun commentaire spécial.

Article 6.

Cet article prévoit en matière de cumul de pensions de veufs ou de veuves les mêmes règles que celles fixées par l'article 10 de la loi du 10 août 1948.

Article 7.

La loi du 24 juillet 1927 avait fixé un dernier délai, expirant le 31 décembre 1928 pour se pourvoir en aggravation d'invalidité.

L'arrêté royal du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes, avait prévu, en son article 8, que les invalides civils atteints de tuberculose par suite de fait de guerre et dont l'invalidité reconnue atteignait 40 p. c. pourraient encore se pourvoir en aggravation pendant une nouvelle période de deux ans à partir de la publication du dit arrêté.

Vu la situation grave dans laquelle se trouvent certains grands invalides, il s'indique de rouvrir à nouveau ces délais.

Le Gouvernement doit tenir compte toutefois du fait que, depuis l'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 11 août 1933, abrogeant et remplaçant l'arrêté royal du 31 mai 1933 ainsi que l'arrêté complémentaire du 17 juin 1933, portant modifications au régime des pensions militaires et des bonifications d'ancienneté, seules les infirmités contractées au front ou au cours de la captivité chez l'ennemi peuvent encore faire l'objet d'une demande d'aggravation.

Il en résulte que certains combattants de la guerre 1914-1918 qui, après un séjour au front, ont été affectés à des services de l'arrière, ne peuvent introduire de demandes en aggravation d'invalidité

liditeit kunnen indienen voor de gebrekkigheden aldus achter het front opgelopen.

De enige uitzondering waarin wordt voorzien betreft de oogkwalen en de tuberculose der ademhalingsorganen, gevallen waarvoor zij nog aanvragen wegens verergering van invaliditeit kunnen indienen in uitvoering van artikel 29 van het koninklijk besluit van 14 November 1923.

Indien daarentegen de frontinvaliden nog aanvragen wegens verergering van invaliditeit mogen indienen, toch heeft krachtens de bepalingen van het koninklijk besluit van 11 Augustus 1933, het indienen van dergelijke aanvragen tot gevolg dat al de gebrekkigheden welke tot het pensioen aanleiding hebben gegeven, er terug bij betrokken worden.

Het geneeskundig onderzoek waaraan deze militaire invaliden onderworpen worden kan aldus de afschaffing van het pensioen of ten minste de vermindering van het vroeger toegekende percentage invaliditeit tot gevolg hebben.

Bovendien en als het geneeskundige onderzoek een verergering van de vroeger vergoede gebrekkigheid uitwijst zal de herziening van het totale percentage invaliditeit slechts kunnen geschieden indien de aldus vastgestelde verergering een aanmerkelijke en nadelige weerslag heeft op de werkelijke werkbequaamheid van het slachtoffer.

Het is door rekening te houden met de bepalingen betreffende de militaire invaliden dat de tekst van artikel 7 van dit ontwerp van wet werd uitgewerkt.

Bij paragraaf 2 van artikel 7 mogen vooreerst al de burgerlijke invaliden aangetast door tuberculose der ademhalingsorganen of door oogkwalen, zonder voorwaarde inzake termijn, aanvragen om vaststelling van verergering van bedoelde kwalen indienen.

Hier wordt het geneeskundig onderzoek beperkt tot de kwalen die aanleiding tot verergering geven.

Het invaliditeitsbedrag wordt berekend overeenkomstig de Belgische Officiële Schaal der invaliditeiten en volgens de regels bepaald in op de twee na de laatste alinea van paragraaf 1 van artikel 7.

Paragraaf 1 van hetzelfde artikel betreft de burgerlijke invaliden, wier schade het gevolg is van een vaderlandse daad, door andere gebrekkigheden aangetast dan deze bedoeld in paragraaf 2.

Voor zover hun invaliditeitspensioen is vastgesteld naar rato van een invaliditeitsbedrag van ten minste 40 t. h. zullen zij, gedurende een termijn van twee jaar, te beginnen van het van kracht worden van de wet, aanvragen om herziening wegens verergering der invaliditeit in verband met bedoelde gebrekkigheden mogen indienen.

Het geneeskundig onderzoek waaraan zij door toedoen van de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst zullen worden onderworpen zal slaan op al de thans vergoede gebrekkigheden.

Het bedrag der invaliditeit zal berekend worden overeenkomstig de Belgische Officiële Schaal der invaliditeiten en volgens de regels bepaald in op twee na de laatste alinea van deze paragraaf.

pour les infirmités ainsi contractées à l'arrière du front.

La seule exception prévue concerne les affections oculaires et la tuberculose des voies respiratoires, cas dans lesquels ils peuvent encore solliciter des demandes en aggravation d'invalidité, en exécution de l'article 29 de l'arrêté royal du 14 novembre 1923.

D'autre part, si les invalides du front peuvent encore introduire des demandes en aggravation d'invalidité, il n'en reste pas moins qu'en vertu des dispositions de l'arrêté royal du 11 août 1933, l'introduction de telles demandes a pour effet de remettre en cause toutes les infirmités ayant donné lieu à pension.

L'examen médical auquel sont soumis ces invalides militaires peut ainsi avoir pour conséquence la suppression de la pension ou tout au moins la réduction du taux d'invalidité antérieurement accordé.

En outre, et dans les cas où l'examen médical fait apparaître une aggravation des infirmités antérieurement indemnisées, la revision du taux total d'invalidité ne pourra avoir lieu que si l'aggravation ainsi constatée a des répercussions notables et préjudiciables sur la capacité réelle de travail de la victime.

C'est en tenant compte des dispositions concernant les invalides militaires qu'a été élaboré le texte de l'article 7 du présent projet de loi.

Le paragraphe 2 de l'article 7 accorde d'abord à tous les invalides civils atteints de tuberculose des voies respiratoires ou d'affections oculaires la faculté d'introduire, sans conditions de délai, des demandes en aggravation des dites affections.

Ici, l'expertise médicale est limitée aux affections donnant lieu à aggravation.

Le taux d'invalidité est évalué conformément au Barème officiel belge des invalidités et suivant les règles fixées à l'antépénultième alinéa du paragraphe 1er de l'article 7.

Le paragraphe 1 du même article concerne les invalides civils dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique atteints d'infirmités autres que celles visées au paragraphe 2.

Pour autant que leur pension d'invalidité soit fixée à raison d'un taux d'invalidité de 40 p. c. au moins, ils pourront, pendant un délai de deux ans, à dater de l'entrée en vigueur de la loi, introduire des demandes en aggravation d'invalidité pour ces infirmités.

L'examen médical auquel ils seront soumis par les soins de l'Office Médico-Légal portera sur toutes les infirmités actuellement indemnisées.

Le taux d'invalidité sera évalué conformément au Barème officiel belge des invalidités et suivant les règles fixées à l'antépénultième alinéa du présent paragraphe.

Indien het nieuw aldus berekend totaal bedrag van invaliditeit ten minste 10 t. h. kleiner is in verhouding tot het vroeger erkende totaal bedrag van invaliditeit, wordt het invaliditeitspensioen vastgesteld op grond van het nieuw totaal bedrag van invaliditeit.

Zo het nieuw totaal bedrag der invaliditeit geen 10 t. h. bereikt wordt het pensioen afgeschaft.

Eindelijk, indien het opnieuw toegekend totaal bedrag van invaliditeit ten minste 20 t. h. hoger is dan het totaal bedrag van invaliditeit waarop het pensioen thans is vastgesteld, zal de verergering der gebrekkigheden in aanmerking kunnen worden genomen voor de berekening van het pensioenbedrag.

Dit zal ook geldig zijn wanneer de verergering tot gevolg heeft dat het invaliditeitsbedrag op 100 t. h. wordt gebracht.

Ten slotte, zal de aanvraag om herziening de nietigheid oplopen indien een omstandig geneeskundig attest, waarin de aard van de aangevoerde verwikkeling, verergering of naverschijsel wordt uiteengezet, er niet bijgevoegd is tot staving van bedoelde aanvraag.

Verder, werd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 bepaald dat de aanvragen om hernieuwing der toelagen wegens tijdelijke invaliditeit niet meer ontvankelijk zouden zijn vanaf het in toepassing brengen van bedoeld besluit.

Hieruit is gebleken dat sommige invaliden die een pensioen genieten wegens tijdelijke werkonbekwaamheid niet op de vastgestelde datum opnieuw werden onderzocht en aldus willekeurig van hun pensioen werden beroofd.

Bij paragraaf 3 van dit artikel 7 wordt aan deze invaliden een termijn van één jaar te rekenen van de datum van de inwerkingtreding van de wet toegestaan om het onderzoek waaraan zij niet konden onderworpen worden aan te vragen, ingevolge de bepalingen van artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933.

Zij zullen het pensioen terug kunnen genieten indien het geneeskundig onderzoek uitwijst dat de kwalen waarvoor zij vroeger werden gepensionneerd blijvend zijn geworden en een percentage invaliditeit van ten minste 30 t. h. bereiken.

Dit percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de voorschriften van paragraaf 1 van dit artikel.

Artikel 8.

Door artikel 7 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 werd voorzien dat van rechtswege het recht op het genot der bepalingen van de wetten op het herstel der door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade verloren wordt door hen die opgehouden hebben de Belgische nationaliteit te bezitten vóór de uitspraak van een beslissing in laatste instantie genomen bij toepassing van evengenoemde wetten.

Si le nouveau taux total d'invalidité ainsi évalué est inférieur d'au moins 10 p. c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu, la pension d'invalidité sera fixée à raison du nouveau taux total d'invalidité.

Si le nouveau taux total d'invalidité est inférieur à 10 p. c., la pension sera supprimée.

Enfin, si le taux total d'invalidité nouvellement attribué est supérieur d'au moins 20 p. c. au taux total d'invalidité sur lequel la pension est actuellement fixée, l'aggravation des infirmités pourra être prise en considération pour le calcul du montant de la pension.

Il en sera de même lorsque l'aggravation aura pour effet de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Enfin, la demande en révision sera frappée de nullité si un certificat médical circonstancié exposant la nature de la complication de l'aggravation ou de la séquelle invoquée n'est pas joint à l'appui de la dite demande.

D'autre part, l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933 prévoyait que les demandes en renouvellement d'allocations pour invalidité temporaire ne seraient plus recevables à partir de la mise en vigueur du dit arrêté.

Il en est résulté que certains invalides en jouissance d'une pension pour incapacité temporaire de travail n'ont pas été réexaminés à la date fixée et ont été ainsi arbitrairement privés de leur pension.

Le paragraphe 3 du présent article 7 accorde à ces invalides un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la loi, pour solliciter l'examen auquel ils n'ont pu être soumis, en raison des dispositions de l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933.

Ils pourront à nouveau être admis à la pension si l'examen médical fait apparaître que les affections pour lesquelles ils avaient été pensionnés antérieurement sont devenues permanentes et atteignent un taux d'invalidité d'au moins 30 p. c.

Ce taux d'invalidité est évalué en conformité des prescriptions du paragraphe 1 du présent article.

Article 8.

L'article 7 de l'arrêté royal du 14 août 1933 prévoyait que perdaient de plein droit le bénéfice des dispositions des lois sur la réparation des dommages subis par les victimes de la guerre les personnes qui, avant le prononcé d'une décision rendue en dernier ressort par l'application de ces lois, ont cessé de posséder la nationalité belge.

Daaruit vloeide voort dat sommige weduwen die de Belgische nationaliteit wegens hertrouw verloren hadden maar die opnieuw weduwen waren geworden op het ogenblik dat de beslissing uitgesproken werd, het recht op het pensioen verloren.

Dit artikel heeft ten doel aan de bedoelde weduwen toe te laten aanspraak te mogen maken op het pensioen voor zover zij de Belgische nationaliteit bezitten op het ogenblik van het overlijden van hun echtgenoot en op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen.

Artikel 9.

Hoewel reeds aanzienlijke beperkingen aangebracht werden aan de rechten der burgerlijke slachtoffers door de koninklijke besluiten van 14 Augustus 1933 en 22 Februari 1935, genomen in uitvoering der wetten waarbij aan de Regering bevoegdheid wordt verleend om haar toe te laten zekere maatregelen te treffen met het oog op het financieel herstel en het verwezenlijken van het begrotingsevenwicht, werd navolgende bepaling, bovendien, opgenomen in artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933: « Alle beperking welke aan de rechten der oudstrijders en militaire invaliden wordt of zal worden aangebracht, is van rechtswege, van toepassing op die van de burgerlijke oorlogsslachtoffers of hun rechthebbenden. »

Het is steeds lastig beperkingen aangebracht aan door een bepaalde wetgeving gevestigde rechten toe te passen op een andere wetgeving. De toepassing van artikel 8 stuitte derhalve op grote moeilijkheden en betwistingen met het Rekenhof blijven thans nog steeds onopgelost voortbestaan.

Het artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 dat tijdens een periode van financiële inzinking werd genomen, wordt dus bij artikel 12 van dit ontwerp van wet ingetrokken.

Daarentegen blijven sommige beperkingen die op het gebied der militaire pensioenen werden bepaald en ingevolge bedoeld artikel 8 van toepassing zijn geworden op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, krachtens dit artikel behouden.

Het betreft vooreerst gevallen waarin de aanvrager is veroordeeld geweest tot een vrijheidsstraf wegens misdaden of wanbedrijf.

Het verlenen of de betaling van de uitkering wordt in deze gevallen geschorst in de bij dit artikel bepaalde voorwaarden.

Het betreft eveneens de gevallen waar de gerechtigde op pensioen de Belgische nationaliteit verliest. Hier zal het pensioen worden geschorst gedurende de gehele periode waarin de gerechtigde de hoedanigheid van Belg heeft verloren.

Artikel 10.

Bij artikel 10 wordt bepaald dat de aan de burgerlijke slachtoffers verleende toelagen gelijkgesteld worden met de aan de militaire slachtoffers ver-

Il en est résulté que certaines veuves qui avaient perdu la nationalité belge du fait d'un remariage, mais qui étaient redevenues veuves au moment où la décision était rendue, perdaient le droit à la pension.

Le présent article a pour objet de permettre à ces veuves de pouvoir prétendre à la pension, pour autant qu'elles aient la nationalité belge au moment du décès de leur mari et au moment de la décision d'octroi de la pension.

Article 9.

Encore que des restrictions sérieuses aient été apportées aux droits des victimes civiles par les arrêtés royaux du 14 août 1933 et du 22 février 1935, pris en exécution des lois attribuant compétence au Gouvernement pour lui permettre de prendre certaines mesures en vue du redressement financier et de la réalisation de l'équilibre budgétaire, la disposition suivante était, de plus, reprise à l'article 8, de l'arrêté royal du 14 août 1933: « Toute restriction qui est ou sera apportée aux droits des anciens combattants et invalides militaires est, de plein droit, applicable à ceux des victimes civiles de la guerre ou de leurs ayants droit. »

Il est toujours difficile d'appliquer à une autre législation des restrictions à des droits créés par une législation déterminée. L'application de l'article 8 a donc rencontré de très grosses difficultés et des contestations sont toujours pendantes à l'heure actuelle avec la Cour des Comptes.

L'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 pris dans une période de détresse financière est donc abrogé par l'article 12 du présent projet de loi.

En revanche, certaines restrictions prévues en matière de pensions militaires et rendues applicables aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 en vertu du dit article 8 sont maintenues en vertu du présent article.

Il s'agit tout d'abord des cas où le demandeur a été condamné à une peine privative de liberté pour crimes ou délits.

L'octroi ou le paiement de l'allocation sont, dans ces cas, tenus en suspens dans les conditions prévues par le présent article.

Il s'agit également des cas où le bénéficiaire de la pension perd la nationalité belge. Ici, la pension sera suspendue durant toute la période où le bénéficiaire a perdu la qualité de Belge.

Article 10.

L'article 10 prévoit que les allocations accordées aux victimes civiles sont assimilées aux pensions accordées aux victimes militaires pour ce qui

leende pensioenen wat betreft de vrijstellingen in zake de belastingen op het inkomen.

Dezelfde bepaling wordt voorzien ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 in het ontwerp van wet op de herstellpensioenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

Artikel 11.

Bij artikel 1 van de wet van 1 Juni 1949 werd aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918 een bijkomende toelage verleend.

Dit artikel wordt bij artikel 12 van het ontwerp ingetrokken.

Daarentegen wordt aan de burgerlijke invaliden een aanzienlijker bijkomende toelage verleend in gevolge de stijging van de levensduurte sedert 1949.

Deze toelage wordt op 15 t. h. van het bedrag der invaliditeitsuitkeringen behouden wanneer het gaat over toevallige slachtoffers wier percentage invaliditeit minder dan 50 t. h. bedraagt.

Hier kon in geen verhoging van de bij de wet van 1 Juni 1949 bepaalde vergoeding voorzien worden wegens het feit dat dergelijke pensioensverhoging een onevenwichtigheid zou geschapen hebben tussen het bedrag der pensioenen verleend aan de toevallige slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en die welke aan de toevallige slachtoffers van de oorlog 1940-1945 worden verleend bij het ontwerp van wet op de herstellpensioenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Er valt inderdaad op te merken dat bij dit laatste ontwerp van wet aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945 wier percentage invaliditeit 10 of 15 t. h. bedraagt, aanzienlijk kleinere pensioenen worden toegekend dan die welke voor de toevallige slachtoffers van de oorlog 1914-1918 worden bepaald.

Daarentegen en wat betreft de burgerlijke invaliden wier schade te wijten is aan een vaderlandse daad en wier invaliditeit minder bedraagt dan 50 t. h. zal de bijkomende toelage gelijk zijn aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage.

Evenzo, en wat betreft alle burgerlijke invaliden wier invaliditeitsbedrag ten minste 50 t. h. bereikt, zonder 59 t. h. te overschrijden, zal de bijkomende toelage gelijk zijn aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage.

Bedoelde bijkomende toelage zal gelijk zijn aan 55 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer de invaliditeitsgraad 60 t. h. of meer bedraagt.

Alle burgerlijke invaliden, derhalve, met uitzondering van de toevallige slachtoffers wier invaliditeitsgraad 10 tot 49 t. h. bedraagt bekomen een verhoging der vergoedingen welke hun door de wet van 1 Juni 1949 werden toegekend.

Bovendien, worden bijzondere bepalingen voorzien ten gunste van de zwaar-invaliden met 100 t. h. welke de vergoeding voor hulp van een derde

concerne les exonérations en matière d'impôts sur les revenus.

La même disposition est prévue pour les victimes civiles de la guerre 1940-1945 dans le projet de loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945.

Article 11.

L'article 1er de la loi du 1er juin 1949 avait accordé aux invalides civils de la guerre 1914-1918 une allocation complémentaire.

Cet article est abrogé par l'article 12 du projet.

En revanche, il est accordé aux invalides civils une allocation complémentaire plus importante en raison de la hausse du coût de la vie depuis 1949.

Cette allocation est maintenue à 15 p. c. du montant des allocations d'invalidité lorsqu'il s'agit de victimes accidentelles dont le taux d'invalidité est inférieur à 50 p. c.

Il n'a pu être prévu ici un relèvement de l'indemnité prévue par la loi du 1er juin 1949, en raison du fait qu'une telle majoration de pension aurait créé un déséquilibre entre le montant des pensions accordées aux victimes accidentelles de la guerre 1914-1918 et celles accordées aux victimes accidentelles de la guerre 1940-1945 par le projet de loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit.

Il est à noter en effet que ce dernier projet de loi accorde aux invalides civils de la guerre 1940-1945 dont le taux d'invalidité est de 10 ou de 15 p. c. des pensions considérablement inférieures à celles prévues pour les victimes accidentelles de la guerre 1914-1918.

En revanche, et pour ce qui concerne les invalides civils dont le dommage est dû à un fait patriotique et dont l'invalidité est de moins de 50 p. c., l'allocation complémentaire sera égale à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité.

De même, et pour ce qui concerne tous les invalides civils dont le taux d'invalidité atteint au moins 50 p. c., sans excéder 59 p. c., l'allocation complémentaire sera égale à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité.

La dite allocation complémentaire sera égale à 55 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité est de 60 p. c. et plus.

Tous les invalides civils donc, sauf les victimes accidentelles dont le taux d'invalidité est de 10 à 49 p. c. obtiennent un relèvement des indemnités qui leur avaient été accordées par la loi du 1er juin 1949.

En outre, des dispositions spéciales sont prévues en faveur des grands invalides à 100 p. c. bénéficiaires de l'indemnité pour aide d'une tierce per-

persoon genieten alsmede ten gunste van de zwaar-invaliden welke de bij de wet van 5 Mei 1936 bepaalde vergoedingen wegens amputatie genieten.

In dit geval, zal het bedrag van de bijkomende toelage gelijk zijn aan 80 t. h. van de invaliditeits-toelage.

Wat de bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon betreft alsmede de vergoedingen bepaald bij de wet van 5 Mei 1936, blijft het verhogingspercentage van deze vergoedingen hetzelfde als dit bepaald bij de wet van 1 Juni 1949.

Artikel 12.

De bepalingen van dit ontwerp maken de opheffing van verscheidene wettelijke of reglementaire bepalingen, van toepassing op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, noodzakelijk.

Aldus worden opgeheven artikel 13, alinea 6 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog alsmede het koninklijk besluit van 30 Juni 1933.

Deze bepalingen houdende vaststelling van verbod inzake samenvoeging der weduwnpensioenen worden vervangen door deze bepaald bij artikel 6 van het ontwerp.

Hoofdstuk 1 van de wet van 28 Juli 1926 wordt ingetrokken om de redenen uiteengezet in de verklaring van artikel 1 van deze memorie van toelichting.

Artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 wordt ingetrokken om de redenen uiteengezet in de verklaring van artikel 9.

Verder worden eveneens ingetrokken artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 Februari 1935 en de wet van 1 September 1948 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan sommige weduwen van de oorlog 1914-1918.

Inderdaad, door het 1° van paragraaf 1 van het nieuw artikel 5 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers wordt het stelsel voor de weduwen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 definitief vastgesteld.

Ten slotte, wordt artikel 1 van de wet van 1 Juni 1949 eveneens ingetrokken, alleen echter wat betreft de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918.

De bij bedoeld artikel 1 bepaalde bijkomende toelage wordt in feite vervangen door deze bepaald in artikel 11 van het ontwerp.

Artikel 13.

Over 't algemeen wordt de wet van kracht met ingang van de eerste dag van het kwartaal, volgend op het bekendmaken der wet in het *Staatsblad*.

Om de bestaande rechtspraak echter aan te passen heeft de gelijkstelling der weduwen van personen die als gijzelaars gefusilleerd werden of

sonne et des grands invalides bénéficiaires des indemnités pour amputation prévues par la loi du 5 mai 1936.

Ici, le montant de l'allocation complémentaire sera égal à 80 p. c. de l'allocation d'invalidité.

Pour ce qui concerne l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne et les indemnités prévues par la loi du 5 mai 1936, le taux de majoration de ces indemnités reste le même que celui prévu par la loi du 1er juin 1949.

Article 12.

Les dispositions du présent projet rendent nécessaires l'abrogation de diverses dispositions légales ou réglementaires applicables aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

C'est ainsi que sont abrogés l'article 13, alinéa 6, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre et l'arrêté royal du 30 juin 1933.

Ces dispositions, qui fixaient les interdictions en matière de cumul de pensions de veuves, sont remplacées par celles prévues à l'article 6 du projet.

Le chapitre 1er de la loi du 28 juillet 1926 est abrogé pour les raisons exposées dans le commentaire de l'article 1er du présent exposé des motifs.

L'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 est abrogé pour les raisons exposées dans les commentaires de l'article 9.

D'autre part, l'article 3 de l'arrêté royal du 22 février 1935 et la loi du 1er septembre 1948 accordant une indemnité d'attente sur pension à certaines veuves de la guerre 1914-1918 sont également abrogées.

En effet, le 1° du paragraphe 1er de l'article 5 nouveau de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre fixe définitivement le régime des veuves de victimes civiles de la guerre 1914-1918.

Enfin, l'article 1er de la loi du 1er juin 1949 est également abrogé, mais uniquement pour ce qui concerne les invalides civils de la guerre 1914-1918.

L'allocation complémentaire prévue par le dit article 1 est en fait remplacée par celle prévue à l'article 11 du projet.

Article 13.

En général la loi sortira ses effets au premier jour du trimestre qui suivra sa publication au *Moniteur*.

Toutefois, afin de régulariser la jurisprudence existante, l'assimilation, aux veuves de victimes dont le décès est la conséquence d'un acte patrio-

gedood werden ingevolge vergeldingsmaatregelen, met de weduwen van slachtoffers waarvan het overlijden het gevolg is van een patriotische daad terugwerkende kracht tot 1 Januari 1948, datum vanaf welk het gehele dezer weduwen de drie-maandelijks bijkomende vergoeding van 900 fr. voorzien bij de wet van 1 September 1948 genoten heeft; aldus verdwijnt iedere twijfel aangaande de interpretatie van laatstgenoemde wet die aanleiding gaf tot tal van betwistingen.

* * *

Er zal worden opgemerkt dat sommige wijzigingen werden aangebracht aan de tekst welke door de Raad van State in zijn advies werd voorgesteld.

Aldus werd een laatste verbetering aangebracht aan het stelsel van sommige weduwen van toevallige slachtoffers van de oorlog 1914-1918, en werden pensioensverhogingen bepaald voor de burgerlijke invaliden van dezelfde oorlog.

Het betreft hier wijzigingen die na het advies van de Raad van State door de Ministerraad werden goedgekeurd.

Verder werd bij de uitwerking van bedoeld ontwerp van wet rekening gehouden met het eisenprogramma van de burgerlijke oorlogsslachtoffers dat door de federaties der burgerlijke slachtoffers in Februari 1948 aan de leden van de Regering en aan de parlementsleden werd overhandigd.

Deze eisen werden aan een grondig onderzoek onderworpen.

Vele ervan werden evenwel verworpen hetzij omdat zij reeds in 1937 het voorwerp van een ongunstig advies hebben uitgemaakt in het verslag van de Studiecommissie over de toestand der oudstrijders en burgerlijke slachtoffers, hetzij omdat zij aan geen enkel bestaande toestand meer beantwoorden.

Andere eisen konden niet worden ingewilligd omdat zij aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 het verlenen van een gunstiger stelsel dan dit welk voor de militaire slachtoffers van dezelfde oorlog werd bepaald tot gevolg zouden gehad hebben.

Het Parlement heeft herhaaldelijk aangedrongen op de herziening van de toestand der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

Zoals men zal kunnen opmerken wordt bij dit ontwerp het lot van deze slachtoffers aanmerkelijk verbeterd.

De Regering drukt bijgevolg de wens uit dat het Parlement het onderzoek van dit ontwerp met bijzondere spoed zou behandelen.

Hoe eerder de wet in werking treedt, hoe eerder de burgerlijke slachtoffers de nieuwe bepalingen zullen kunnen genieten.

De Minister van Wederopbouw,

tique, des veuves de personnes fusillées comme otages ou tuées par représailles rétroagira au 1er janvier 1948, date à partir de laquelle l'ensemble de ces veuves a bénéficié de la subvention trimestrielle complémentaire de 900 francs prévue par la loi du 1er septembre 1948; ainsi sera levé tout doute quant à l'interprétation de cette dernière loi qui a fait l'objet de multiples contestations.

* * *

Il sera constaté que certaines modifications ont été apportées au texte proposé en son avis par le Conseil d'Etat.

C'est ainsi qu'une dernière amélioration a été apportée au régime de certaines veuves de victimes accidentelles de la guerre 1914-1918, que des majorations de pensions ont été prévues pour les invalides civils de la même guerre.

Il s'agit là de modifications approuvées par le Conseil des Ministres, postérieurement à l'avis du Conseil d'Etat.

D'autre part, dans l'élaboration du dit projet de loi, il a été tenu compte du cahier des revendications des victimes civiles de la guerre remis par les fédérations de victimes civiles en février 1948, aux membres du Gouvernement et aux parlementaires.

Ces revendications ont fait l'objet d'un examen approfondi.

Nombreuses toutefois sont celles qui ont été rejetées soit qu'elles aient déjà fait l'objet d'un avis défavorable en 1937, dans le rapport de la Commission d'étude de la situation des anciens combattants et des victimes civiles de la guerre, soit parce qu'elles ont perdu tout caractère d'actualité.

D'autres revendications n'ont pu être admises, parce qu'elles auraient eu pour effet d'accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 un régime plus favorable que celui prévu pour les victimes militaires de la même guerre.

Le Parlement a insisté à plusieurs reprises sur la nécessité de revoir la situation des victimes civiles de la guerre 1914-1918.

Ainsi qu'on voudra bien le noter, ce projet apporte des améliorations sensibles au sort de ces victimes.

Le Gouvernement émet donc le vœu de voir le Parlement réserver à l'examen du projet un caractère d'urgence toute spéciale.

Plus tôt la loi entrera en vigueur, plus tôt les victimes civiles pourront bénéficier des dispositions nouvelles.

Le Ministre de la Reconstruction,

Wetsontwerp strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen in zake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

BOUDEWIJN,
KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Wederopbouw en op het advies van Onze in raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Wederopbouw wordt er mede belast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, wordt gewijzigd als volgt :

1° in de eerste alinea worden de cijfers 2.880 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 15.552 en 19.440 vervangen;

2° de tweede alinea wordt met de volgende bepaling aangevuld :

« Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit »;

3° de vierde alinea wordt met de volgende woorden aangevuld :

« met dien verstande echter dat de cijfers 500 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 2.700 en 19.440 vervangen worden. »

ART. 2.

Artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 Juli 1927, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 3.

Aan de getroffenene wordt voor elk kind beneden de 18 jaar een jaarlijkse verhoging van uitkering toegekend.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

BAUDOUIN,
ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Reconstruction et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en conseil,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Reconstruction est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

L'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, est modifié comme suit :

1° à l'alinéa 1er, les chiffres 2.880 et 3.600 sont respectivement remplacés par les chiffres 15.552 et 19.440;

2° l'alinéa 2 est complété par la disposition suivante :

« Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante »;

3° l'alinéa 4 est complété par les mots suivants :

« les chiffres 500 et 3.600 étant toutefois respectivement remplacés par les chiffres 2.700 et 19.440 ».

ART. 2.

L'article 3 de la même loi, modifié par l'article 7 de la loi du 24 juillet 1927, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 3.

Il est accordé à la victime une majoration d'allocation annuelle par enfant âgé de moins de 18 ans.

Deze verhoging wordt vastgesteld naar verhouding van de invaliditeitsgraad met maximum basis van 1.620 frank per kind in geval van volledige onbekwaamheid. Zij neemt een einde wanneer het kind volle 18 jaar oud wordt.

De natuurlijke kinderen komen voor de toepassing van deze wet slechts in aanmerking indien zij erkend zijn of indien de naam van de moeder op de geboorteakte vermeld staat.

Indien de pensioengerechtigde niet de bewaring van het kind heeft, wordt de uitkering uitbetaald aan de persoon aan wie deze bewaring bij rechterlijke beslissing werd toevertrouwd. »

ART. 3.

Artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 5.

§ 1. Indien het schadelijk feit de dood van de getroffene tot gevolg heeft gehad, wordt er toegekend :

1° a) een jaarlijkse uitkering verkregen door op het basisbedrag van 7.800 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien zij vóór het overlijden van de getroffene niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene.

Dit basisbedrag wordt verhoogd tot 10.000 frank indien het een weduwe betreft van een getroffene wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandslievende daad in de zin van artikel 2 van deze wet.

Met de weduwe bedoeld in vorige alinea wordt gelijkgesteld de weduwe van hem die als gijzelaar gefusilleerd werd of gedood werd tijdens het uitvoeren van represaillemaatregelen door de vijand naar aanleiding van oorlogshandelingen genomen;

b) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had na de verwonding of na de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, indien het werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene de weduwe niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene;

c) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwnaar van wie de getroffene de steun was, indien het huwelijk werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene, de weduwnaar niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene;

Cette majoration est fixée à raison du degré d'invalidité sur la base d'un maximum de 1.620 fr. par enfant en cas d'incapacité totale. Elle prend fin lorsque l'enfant accomplit sa dix-huitième année.

Les enfants naturels ne sont pris en considération pour l'application de la présente loi que s'ils ont été reconnus ou si le nom de la mère est mentionné dans l'acte de naissance.

Si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant, l'allocation est payée à la personne à qui celle-ci a été confiée par décision judiciaire. »

ART. 3.

L'article 5 de la même loi, modifiée par l'arrêté royal du 14 août 1933, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 5.

§ 1er. Lorsque le fait dommageable a entraîné la mort de la victime, il est accordé :

1° a) une allocation annuelle obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la base de 7.800 fr. : à la veuve, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime.

Cette base est portée à 10.000 francs lorsqu'il s'agit de la veuve d'une victime dont le décès est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la présente loi.

Est assimilée à la veuve visée à l'alinéa précédent, la veuve d'une personne fusillée en qualité d'otage ou tuée au cours de représailles exercées par l'ennemi à l'occasion d'actions de guerre;

b) une allocation annuelle de 8.100 francs : à la veuve, si le mariage est postérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre, s'il a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, la veuve n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

c) une allocation annuelle de 8.100 francs : au veuf, quand la victime était son soutien, si le mariage a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, le veuf n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

d) in geval van een nieuw huwelijk en voor de duur er van worden de bedragen der bepaalde uitkeringen tot 1.500 frank verminderd;

2° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank :

a) aan elk wettig of natuurlijk kind beneden de volle achttien jaar;

b) aan elk kleinkind beneden de volle achttien jaar indien de getroffene hun steun was;

3° a) een jaarlijkse uitkering van 1.460 frank :

voor de vader indien hij de enige gerechtigde is;
voor de vader en de moeder, elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn;

voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van de getroffene niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;
voor iedere grootvader of iedere grootmoeder;

b) een jaarlijkse uitkering van 2.920 frank :

voor de vader en de moeder samen; bij het overlijden van de vader wordt de vergoeding van ambtswege aan de moeder overgedragen;

voor de niet hertrouwde moeder weduwe of weduwe na een nieuw huwelijk;

voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

c) deze uitkeringen worden slechts toegekend aan de ascendenten van wie de getroffene de steun was of natuurlijkerwijze moest worden;

d) de cijfers 1.460 en 2.920 zoals deze vastgesteld zijn onder littera's a) en b) van het 3° van dit lid worden onderscheidenlijk gebracht op 4.275 en 8.550 wanneer de gerechtigde of de gerechtigden, bij gezamenlijk toegekend pensioen, een inkomen, bepaald zoals inzake directe belastingen, genieten niet hoger dan :

33.750 frank in de gemeenten met 30.000 inwoners en meer,

27.000 frank in de gemeenten met 5.000 inwoners en meer,

22.500 frank in de gemeenten met minder dan 5.000 inwoners.

Het in aanmerking te nemen inkomen is dit over het fiscaal dienstjaar dat de bekendmaking van deze wet voorafgaat. Een nieuw onderzoek geschiedt om de vijf jaar.

Indien echter één der echtgenoten overlijdt, zal de overlevende echtgenoot binnen de termijn van een jaar te beginnen van dit overlijden een onmiddellijke herziening van zijn inkomen mogen aanvragen.

De toestand van de overlevende echtgenoot moet dan bepaald worden in verband met de middelen waarover hij ten gevolge van zijn weduwschap normaal zal beschikken en hij zal eventueel de onder deze littera bepaalde bedragen mogen genieten

d) en cas de remariage et pour la durée de celui-ci les montants des allocations prévues ci-dessus sont réduits à 1.500 francs;

2° une allocation annuelle de 1.620 francs :

a) à chaque enfant légitime ou naturel âgé de moins de dix-huit ans révolus;

b) à chaque petit-enfant âgé de moins de dix-huit ans révolus, quand la victime était leur soutien;

3° a) une allocation annuelle de 1.460 francs :

pour le père, s'il est unique bénéficiaire;

pour le père et la mère, chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait;

pour la mère remariée ou pour celle qui, n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

pour chaque grand-père ou chaque grand'mère;

b) une allocation annuelle de 2.920 francs :

pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, l'allocation est reversée d'office à la mère;

pour la mère veuve non remariée ou veuve après un remariage;

pour la mère non mariée, si elle est unique bénéficiaire;

pour la mère seule en cas de désistement du père;

c) ces allocations ne sont accordées qu'aux ascendants dont la victime était ou devait naturellement devenir le soutien;

d) les chiffres de 1.460 et de 2.920 tels qu'ils sont fixés aux litteras a) et b) du 3° du présent paragraphe sont respectivement portés à 4.275 et à 8.550 lorsque le bénéficiaire ou les bénéficiaires, si la pension est allouée conjointement, ne jouissent pas de revenus déterminés comme en matière d'impôts directs supérieurs à :

33.750 francs dans les communes de 30.000 habitants et plus,

27.000 francs dans les communes de 5.000 habitants et plus,

22.500 francs dans les communes de moins de 5.000 habitants.

Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédent l'année de la publication de la loi. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans.

Toutefois, si l'un des époux vient à décéder, le conjoint survivant pourra demander dans un délai d'un an à dater de ce décès, une révision immédiate de ses revenus.

Dans ce cas, la situation du conjoint survivant sera déterminée par rapport aux ressources dont il disposera normalement par suite de son veuvage et il pourra éventuellement bénéficier des montants prévus au présent littéra au 1er jour du trimestre

op de eerste dag van het kwartaal volgend op de datum van het indienen der aanvraag bepaald in de vorige alinea.

4° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank aan de broeders en zusters beneden de volle 16 jaar, wanneer de getroffene hun steun was.

§ 2. — De uitkeringen worden met een vierde of met de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren, ingetreden na het lichamelijk letsel veroorzaakt door het oorlogsfeit, voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald.

Naar die verhouding wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer de getroffene onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden.

ART. 4.

Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 Juli 1934, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 12.

De uitkeringen, vergoedingen en verhogingen krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate in de hierna vermelde omstandigheden :

a) tot een beloop van een vijfde in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling wanneer de onderhoudskosten ten laste van de openbare machten komen;

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk der oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 30 Juni 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, van het Nationaal Werk van de Wezen, Weduwen en Bloedverwanten in de opgaande linie van de Oorlogsslachtoffers en van het Nationaal Werk voor Oudstrijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

qui suit la date de l'introduction de la demande prévue à l'alinéa précédent.

4° une allocation annuelle de 1.620 francs aux frères et sœurs n'ayant pas atteint l'âge de 16 ans révolus, quand la victime était leur soutien.

§ 2. — Les allocations seront réduites d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers, postérieurs à l'atteinte physique résultant du fait de guerre, sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable. »

ART. 4.

L'article 12 de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 1934, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 12.

Les allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont incessibles.

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après :

a) à concurrence d'un cinquième en cas de débet envers l'Etat;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvement pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Œuvre nationale des Invalides de la Guerre, conformément à la loi du 30 juin 1951 relative aux opérations de prêts à faire aux bénéficiaires de l'Œuvre nationale des Invalides de la Guerre, de l'Œuvre nationale des Orphelins, Veuves et Ascendants des Victimes de la Guerre et de l'Œuvre nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers politiques.

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de uitkeringen, vergoedingen en verhogingen te boven gaan. »

ART. 5.

De vergoedingen bepaald bij de artikelen 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1926 tot herziening van de aan de « Oorlogsgeamputeerden » verleende vergoedingen worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 5,4.

ART. 6.

In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig uitkeringen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen, evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigde uitkering samenvoegen met een pensioen verschuldigd krachtens de wet betreffende de herstellpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers 1940-1945 en hun rechthebbers of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

ART. 7.

§ 1. De burgerlijke invaliden waarvan de schade het gevolg is van de vaderlandslievende daad in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, en wier invaliditeit minstens 40 t. h. bedraagt, mogen gedurende een nieuwe termijn van twee jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, aanvragen om herziening van hun invaliditeitsgraad wegens verergering indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk geneeskundige dienst onderworpen worden aan een onderzoek betreffende al de thans vergoede verwondingen en gebrekkigheden.

Het percentage invaliditeit wordt niet verminderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende totale percentage invaliditeit. Indien het totale percentage invaliditeit geen 10 t. h. neer bereikt, wordt de uitkering afgeschaft.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 20 t. h. blijkt met betrekking tot het totale voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de officiële Belgische schaal tot vasttelling van de graad van invaliditeit.

De schatting geschiedt afzonderlijk, overeenkomstig de opgaven vervat in de schaal, mits ventueel van de voor de vastgestelde stoornissen epaalde schatting de bedragen af te trekken

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des allocations, indemnités et majorations. »

ART. 5.

Les indemnités prévues aux articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre, sont affectées du multiplicateur 5,4.

ART. 6.

En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des allocations dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une allocation due en vertu de la présente loi et une pension due à raison de la loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit, ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

ART. 7.

§ 1er. Les invalides civils dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, et dont l'invalidité atteint 40 p. c. au moins, pourront, pendant une nouvelle période de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, introduire des demandes en aggravation d'invalidité.

L'invalide sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant sur toutes les blessures et infirmités actuellement indemnisées.

Le taux d'invalidité n'est diminué que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu. Si le taux total d'invalidité n'atteint plus 10 p. c., l'allocation est supprimée.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 20 p. c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au Barème officiel belge des invalidités.

L'évaluation se fait séparément, conformément aux spécifications contenues dans le barème, en déduisant éventuellement de l'estimation prévue pour les troubles constatés, les taux qui, dans le

die voor hetzelfde lid, dezelfde functie of hetzelfde aangetaste fysiologisch stelsel te wijten zijn aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na het schadelijk feit of daarmee gepaard gingen.

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naver-schijnselen uiteenzet.

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De bevoegde instantie kan echter, op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

§ 2. De burgerlijke invaliden aangetast door tuberculose der ademhalingsorganen of door oog-kwalen mogen, zonder voorwaarde inzake termijn, aanvragen om vaststelling van verergering van bedoelde kwalen indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst aan een onderzoek onderworpen worden betreffende deze kwalen alleen.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, betreffende de schatting van het percentage invaliditeit, de indiening der aanvraag om herziening en de datum waarop deze haar uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

§ 3. De personen die een uitkering wegens tijdelijke invaliditeit genoten en die ingevolge de toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 geen aanvraag om hernieuwing van deze vergoeding hebben kunnen indienen, zullen onderworpen worden aan een nieuw geneeskundig onderzoek, indien zij daartoe een aanvraag indienen binnen de termijn van een jaar te rekenen van de datum van de inwerkingtreding van deze wet.

De uitkering wordt slechts verleend, indien de blijvende werkonbekwaamheid, welke recht geeft op vergoeding, minstens 30 t. h. bereikt.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel betreffende de schatting van het percentage invaliditeit en de datum waarop de aanvraag haar uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

ART. 8.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade wordt door de volgende bepaling vervangen :

même membre, fonction ou système physiologique atteint résultent de séquelles dues à des facteurs étrangers antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait dommageable.

Les demandes en révision doivent être introduites par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

La demande en révision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, l'instance compétente peut, sur avis de l'Office Médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

§ 2. Les invalides civils atteints de tuberculose des voies respiratoires ou d'affections oculaires pourront introduire, sans condition de délai, des demandes en aggravation des dites affections.

L'invalidé sera soumis par l'Office Médico-légal à une expertise portant uniquement sur ces affections.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article, relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité, l'introduction de la demande en révision et la date où celle-ci sort ses effets, sont applicables au présent paragraphe.

§ 3. Les personnes qui bénéficiaient d'une allocation pour invalidité temporaire et qui n'ont pu introduire une demande de renouvellement de cette allocation, du fait de l'application de l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933, seront soumises à un nouvel examen médical si elles en font la demande dans un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

L'allocation n'est accordée que si l'incapacité permanente de travail, donnant lieu à indemnisation, atteint au moins 30 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité et la date à laquelle la demande sort ses effets sont applicables au présent paragraphe.

ART. 8.

L'article 7 de l'arrêté royal du 14 août 1933, modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre, est remplacé par la disposition suivante :

« Artikel 7.

Onverminderd de Frans-Belgische overeenkomst betreffende oorlogsslachtoffers, getekend te Parijs, op 7 November 1929 en bekrachtigd bij de wet van 7 Augustus 1931, moet de hoedanigheid van Belg aanwezig zijn :

a) in hoofde van de getroffene, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering of, indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van zijn overlijden;

b) bovendien in hoofde van de rechtverkrijgenden, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering. »

ART. 9.

§ 1. De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld kan geen aanspraak maken op enige uitkering en is vervallen van het genot van de uitkering alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen :

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer belooft;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende die veroordeeld is geworden in het buitenland verblijft.

§ 2. De toekenning en de uitbetaling van de uitkering worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

§ 3. De betaling der uitkeringen en der er aan verbonden verhogingen en vergoedingen wordt geschorst ingeval de gerechtigde de Belgische nationaliteit verliest en dit tot het herkrijgen dezer nationaliteit.

ART. 10.

De uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechtverkrijgende zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medegeteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belastingen.

ART. 11.

§ 1. Een bijkomende toelage wordt verleend aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918, welke de jaarlijkse toelage genieten bepaald bij artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen

« Article 7.

Sans préjudice à l'accord entre la Belgique et la France concernant les victimes civiles de la guerre signé à Paris, le 7 novembre 1929 et approuvé par la loi du 7 août 1931, la qualité de belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi de l'allocation, ou à celui du décès, si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) en outre, dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de l'allocation. »

ART. 9.

§ 1. L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à l'allocation et est déchu de la jouissance de celle-ci, ainsi que des indemnités et majorations y afférentes :

a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;

b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;

c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

§ 2. L'octroi et le paiement de l'allocation sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

§ 3. Le paiement des allocations, des majorations et indemnités y afférentes, est tenu en suspens lorsque le bénéficiaire perd la nationalité belge et jusqu'au recouvrement de cette nationalité.

ART. 10.

Les allocations et indemnités d'invalidité et d'ayant droit sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

ART. 11.

Une allocation complémentaire est accordée aux invalides civils de la guerre 1914-1918 en jouissance de l'allocation annuelle prévue par l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes

aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921.

De bijkomende toelage is gelijk :

a) aan 15 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer deze vastgesteld werd naar rato van een invaliditeitsbedrag lager dan 50 t. h. Zij is nochtans gelijk aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het een invalide betreft wiens schade het gevolg is van een vaderlandse handeling in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921.

b) aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het invaliditeitsbedrag tenminste 50 t. h. bereikt zonder 59 t. h. te boven te gaan.

c) aan 55 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het invaliditeitsbedrag 60 t. h. en meer bedraagt.

d) aan 80 t. h. van de invaliditeitstoelage in navolgende gevallen :

1° indien het een invalide betreft welke de speciale vergoeding voor hulp van een derde persoon geniet bepaald bij artikel 2, alinea 4 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, waarvan de invaliditeitsvergoeding werd vastgesteld naar rato van een invaliditeitsbedrag van 100 t. h.

2° indien het een invalide betreft, welke een der vergoedingen geniet bepaald bij de artikels 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening der vergoedingen toegekend aan de « oorlogsgeamputeerden ».

§ 2. Behalve de bijkomende toelage bepaald bij paragraaf 1 van dit artikel, bekomen de burgerlijke invaliden welke de speciale vergoeding genieten voor hulp van een derde persoon of één der vergoedingen bepaald bij de wet van 5 Mei 1936 een speciale bijkomende toelage waarvan het bedrag gelijk is aan 40 t. h. van het bedrag van bedoelde vergoedingen.

§ 3. De toelagen bepaald bij de paragrafen 1 en 2 van dit artikel worden uitbetaald per trimester overeenkomstig de regelen betreffende de betaling der pensioenen, waaraan zij werden verbonden.

ART. 12.

Zijn opgeheven :

1° artikel 13, zesde alinea, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, gewijzigd bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933;

2° hoofdstuk I van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van

civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921.

L'allocation complémentaire est égale :

a) à 15 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque celle-ci a été fixée à raison d'un taux d'invalidité inférieur à 50 p. c. Elle est toutefois égale à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsqu'il s'agit d'un invalide dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921.

b) à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité atteint au moins 50 p. c. sans excéder 59 p. c.;

c) à 55 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité est de 60 p. c. et plus;

d) à 80 p. c. de l'allocation d'invalidité dans les cas suivants :

1° s'il s'agit d'un invalide, en jouissance de l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne prévue par l'article 2, alinéa 4 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, dont l'allocation d'invalidité a été fixée à raison d'un taux d'invalidité de 100 p. c.;

2° s'il s'agit d'un invalide en jouissance d'une des indemnités prévues par les articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre.

§ 2. Outre l'allocation complémentaire prévue par le paragraphe 1 du présent article, les invalides civiles en jouissance de l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne ou d'une des indemnités prévues par la loi du 5 mai 1936 obtiennent une allocation complémentaire spéciale dont le montant est égal à 40 p. c. du montant des dites indemnités.

§ 3. Les allocations prévues par les paragraphes 1 et 2 du présent article sont payées par trimestre et conformément aux règles relatives à l'allocation d'invalidité à laquelle elles se rattachent.

ART. 12.

Sont abrogés :

1° l'article 13, alinéa 6, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, modifié par l'article 5 de l'arrêté royal du 14 août 1933;

2° le chapitre Ier de la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées

de pensioenen en toelagen bedoeld in titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, gewijzigd bij de wetten van 14 Januari 1927, 7 November 1928 en 23 April 1930;

3° het koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumuleren van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen;

4° artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade;

5° artikel 3 van het koninklijk besluit n° 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen;

6° de wet van 1 September 1948 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan sommige weduwen van de oorlog 1914-1918;

7° artikel 1 van de wet van 1 Juni 1949 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan de burgerlijke invaliden van beide oorlogen alsmede aan de weduwen en wezen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, voor wat betreft de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918.

ART. 13.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*.

Nochtans heeft artikel 5, § 1, 1°, a, derde alinea, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, zoals het werd gewijzigd bij artikel 3 van deze wet, uitwerking met ingang van 1 Januari 1948.

Gegeven te Brussel, de 14 Mei 1952.

aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires, modifiée par les lois des 14 janvier 1927, 7 novembre 1928 et 23 avril 1930;

3° l'arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre;

4° l'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre;

5° l'article 3 de l'arrêté royal n° 103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes;

6° la loi du 1er septembre 1948 accordant une indemnité d'attente sur pension à certaines veuves de la guerre 1914-1918;

7° l'article 1er de la loi du 1er juin 1949 accordant une indemnité d'attente sur pension aux invalides civils des deux guerres ainsi qu'aux veuves et orphelins de victimes civiles de la guerre 1940-1945, pour ce qui concerne les invalides civils de la guerre 1914-1918.

ART. 13.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre qui suit sa publication au *Moniteur Belge*.

Toutefois, l'article 5, § 1er, 1°, a, alinéa 3, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, tel qu'il est modifié par l'article 3 de la présente loi, sort ses effets le 1er janvier 1948.

Donné à Bruxelles, le 14 mai 1952.

BAUDOUIN.

Van Koningswege :

De Minister van Wederopbouw,

Par le Roi :

Le Ministre de la Reconstruction,

A. COPPÉ.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25 Mei 1951, door de Minister van Wederopbouw verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet « strekkende tot de verwezenlijking van sommige aanpassingen in zake aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 te verlenen herstel », heeft ter zitting van 14 Juli 1951 het volgend advies gegeven :

Het voorontwerp van wet strekt er toe in de wetgeving betreffende het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 wijzigingen aan te brengen naar het voorbeeld van de bepalingen van de wet van 10 Augustus 1948, waarbij sommige aanpassingen in zake pensioenen voor de militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 zijn verwezenlijkt.

Sinds bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 de bepalingen van de wet van 25 Juli 1921 op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers zijn samengeordend met die van de wet van 10 Juni 1919, hebben talrijke wetten rechtstreeks of onrechtstreeks die wetgeving aangevuld of gewijzigd (1).

Daaruit volgt dat de stof bijzonder verward geworden is en dat een nieuwe samenordering van de nog geldende bepalingen wenselijk ware.

* * *

- (1) Lijst met de wetgevende teksten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 :

Wet van 16 October 1919 tot verlenging van de termijn voorzien bij artikel 73 van de wet van 10 Mei 1919 op het herstel van schade aan goederen en bij artikel 8 van de wet van 10 Juni 1919 op de aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers te verlenen vergoeding.

Wet van 9 Augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

Wet van 25 Juli 1921 houdende herziening der wet van 10 Juni 1919 op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 tot samenordering van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Wet van 15 Mei 1922 houdende wijziging van artikel 17 der samengeordende wetten van 19 Augustus 1921 op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Wet van 6 Maart 1925 waarbij enkele wijzigingen gebracht worden in de wetten van 21 Juli 1844 en van 3 Juni 1920 op de pensioenen en een duurtetoelag verleend wordt aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan hun rechthebbenden.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Reconstruction, le 25 mai 1951, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi « tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 », a donné en sa séance du 14 juillet 1951 l'avis suivant :

L'avant-projet de loi a pour objet d'apporter certaines modifications à la législation sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918, en s'inspirant des dispositions de la loi du 10 août 1948 qui ont réalisé certains ajustements en matière de pensions aux victimes militaires de la guerre 1914-1918.

Depuis la coordination des dispositions de la loi du 25 juillet 1921 sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre avec celles de la loi du 10 juin 1919, réalisée par l'arrêté royal du 19 août 1921, de nombreuses lois ont complété ou modifié directement ou indirectement cette législation (1).

Il s'ensuit que la matière est devenue particulièrement confuse et qu'une nouvelle coordination des dispositions légales encore en vigueur serait souhaitable.

* * *

- (1) Liste des textes législatifs concernant les victimes civiles de la guerre 1914-1918 :

Loi du 16 octobre 1919 prorogeant le délai prévu à l'article 73 de la loi du 10 mai 1919 sur la réparation des dommages aux biens, et à l'article 8 de la loi du 10 juin 1919 sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 9 août 1920 relative à des opérations de prêts à faire aux invalides de guerre.

Loi du 25 juillet 1921 portant révision de la loi du 10 juin 1919 sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Arrêté royal du 19 août 1921 coordonnant la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 15 mai 1922 modifiant l'article 17 des lois coordonnées du 19 août 1921 sur la réparation à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 6 mars 1925 apportant quelques modifications aux lois des 21 juillet 1844 et 3 juin 1920 sur les pensions et accordant une indemnité de vie chère aux victimes civiles de la guerre et à leurs ayants droit.

De Raad van State stelt duidelijkheidshalve voor, artikel 1 van het voorontwerp van wet, dat onderscheidenlijk de artikelen 2, 3, 5 en 12 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers wijzigt, te splitsen in vier afzonderlijke artikelen overeenstemmende met de vier paragrafen van artikel 1 van het voorontwerp.

* * *

Wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Wet van 14 Januari 1927 tot wijziging van de wetten van 6 Maart 1925 en van 28 Juli 1926.

Wet van 24 Juli 1927 tot wijziging van de samengeordende wetten van 19 Augustus 1921, op het herstel van schade veroorzaakt aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Wet van 7 November 1928 tot wijziging van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Wet van 7 November 1928 tot wijziging van artikel 13 der wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en van dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Wet van 23 April 1930 tot wijziging, voor wat de weduwen betreft, der wet van 28 Juli 1926 betreffende de aanpassing der jaarlijkse tegemoetkomingen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en dezer rechthebbenden, alsmede der pensioenen en tegemoetkomingen bedoeld bij titels II en III der samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumuleren van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen.

Koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade.

Wet van 30 Juli 1934 betreffende de leningen van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden.

Koninklijk besluit n° 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen.

Wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de « oorlogseamputeerden » verleende vergoedingen.

Wet van 31 December 1936 houdende herziening van de samengeschiedelde wetten op het aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers te verlenen herstel.

Wet van 10 Augustus 1948 tot wijziging van de wet van 26 Augustus 1947 op de vergoedingspensioenen.

Wet van 1 Juni 1949 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan de burgerlijke invaliden van beide oorlogen, alsmede aan de weduwen en wezen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

Par souci de clarté, le Conseil d'Etat propose de scinder l'article 1er de l'avant-projet de loi, qui modifie respectivement les articles 2, 3, 5 et 12 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, en quatre articles distincts correspondant aux quatre paragraphes de l'article 1er de l'avant-projet.

* * *

Loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Loi du 14 janvier 1927 modifiant les lois du 6 mars 1925 et du 28 juillet 1926.

Loi du 24 juillet 1927 apportant certaines modifications aux lois coordonnées du 19 août 1921 sur la réparation des dommages causés aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 7 novembre 1928 apportant des modifications à la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Loi du 7 novembre 1928 modifiant l'article 13 de la loi du 28 juillet 1926 relatif au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Loi du 23 avril 1930 modifiant, en ce qui concerne les veuves, la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre.

Arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre.

Loi du 30 juillet 1934 relative aux opérations de prêts de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre.

Arrêté royal n° 103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes.

Loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre.

Loi du 31 décembre 1936 portant revision des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 10 août 1948 modifiant la loi du 26 août 1947 sur les pensions de réparation.

Loi du 1er juin 1949 accordant une indemnité d'attente sur pension aux invalides civils des deux guerres ainsi qu'aux veuves et orphelins des victimes civiles de la guerre 1940-1945.

Ten einde aan de bedoeling van de Regering, zoals die door de gemachtigde van de Minister is toegelicht, te beantwoorden, wordt voorgesteld in artikel 1, § 2, van het voorontwerp (artikel 2 van de tekst door de Raad van State voorgesteld) de uitdrukking « zo de met het pensioen begunstigde, het kind niet ten laste heeft... » te vervangen door « indien de pensioengerechtigde niet de *bewaring* van het kind heeft... ».

Zo ook wordt in artikel 1, § 3, 1°, *a*, van het voorontwerp (artikel 3, § 1, 1°, *a*, van de tekst door de Raad van State voorgesteld) nader bepaald dat de jaarlijkse toelage van 7.000 frank aan de weduwe alleen dan wordt toegekend, wanneer zij vóór het overlijden van het slachtoffer niet van tafel en bed gescheiden was.

* * *

In artikel 5 van het ontwerp, § 1 (artikel 7 van de tekst door de Raad van State voorgesteld) moeten de woorden « bij wijziging van de wet van 24 Juli 1927 en artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 Februari 1935 » geschrapt worden, daar die wetsbepalingen niet meer gelden.

* * *

In artikel 5 van het voorontwerp, § 1, derde en vierde lid (artikel 7, § 1, derde en vierde lid, van de tekst door de Raad van State voorgesteld), dient men in ieder van deze leden nader te bepalen dat de invaliditeitsgraad alleen dan vermindert of verhoogd wordt wanneer het geneeskundig onderzoek een verschil ten aanzien van de vroeger erkende *totale* invaliditeitsgraad aantoonst.

* * *

De artikelen 1, § 3, 3, 4, derde lid, en 7 van het voorontwerp hebben alle betrekking op de opheffing van verschillende wetsbepalingen; de Raad van State stelt voor, die opheffingsbepalingen in een enkel artikel samen te brengen.

* * *

Tenslotte stelt de Raad van State verschillende vorm- en tekstwijzigingen voor, in overeenstemming met de tekst die voorgesteld is in het advies van 22 Maart 1951 over het ontwerp van wet betreffende de vergoedingspensioenen toe te kennen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechtverkrijgenden (Kamer van Volksvertegenwoordigers, zitting 1950-1951, document n° 411). Die wijzigingen behoeven geen commentaar en blijken voldoende uit de onderstaande tekst :

A l'article 1er, § 2, de l'avant-projet (article 2 du texte proposé par le Conseil d'Etat), il est proposé, pour répondre aux intentions du Gouvernement exposées par le délégué du Ministre, de substituer l'expression « si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant... » à l'expression « si le bénéficiaire de la pension n'a pas la charge de l'enfant... ».

De même, à l'article 1er, § 3, 1°, *a*, de l'avant-projet (article 3, § 1er, 1°, *a*, du texte proposé par le Conseil d'Etat), il est précisé que l'allocation annuelle de 7.000 francs n'est accordée à la veuve que si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps.

* * *

A l'article 5 du projet, § 1er (article 7 du texte proposé par le Conseil d'Etat), les mots « par modification à la loi du 24 juillet 1927 et à l'article 8 de l'arrêté royal du 22 février 1935 » doivent être omis, ces dispositions légales n'étant plus en vigueur.

* * *

A l'article 5 de l'avant-projet, § 1er, alinéas 3 et 4 (article 7, § 1er, alinéas 3 et 4, du texte proposé par le Conseil d'Etat), il convient de préciser dans chacun de ces alinéas que le taux d'invalidité n'est diminué ou augmenté que si l'examen médical révèle une différence par rapport au taux *total* d'invalidité antérieurement reconnu.

* * *

Les articles 1er, § 3, 3, 4, alinéa 3, et 7 de l'avant-projet concernent tous l'abrogation de diverses dispositions légales; le Conseil d'Etat propose de réunir ces textes abrogatoires dans un seul article.

* * *

Enfin, le Conseil d'Etat propose diverses modifications de forme et de rédaction qui s'inspirent du texte proposé dans son avis du 22 mars 1951 sur le projet de loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit (Chambre des Représentants, session 1950-1951, document n° 411). Ces modifications ne requièrent aucun commentaire et ressortent suffisamment du texte reproduit ci-après.

Ontwerp van wet strekkende tot de verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

BOUDEWIJN,

KONINKLIJKE PRINS,

die de grondwettelijke macht van de Koning uitoefent,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Op de voordracht van Onze Minister van Wederopbouw en op het advies van Onze in raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Onze Minister van Wederopbouw wordt er mede belast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ART. 1 (artikel 1, § 1, van het ontwerp).

Artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, zoals het is gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt gewijzigd als volgt :

1° in het eerste lid worden de cijfers 2.880 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 15.552 en 19.440 vervangen;

2° het tweede lid wordt met de volgende bepaling aangevuld :

« is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit »;

3° het vierde lid wordt met de volgende woorden aangevuld :

« met dien verstande echter dat de cijfers 500 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 2.700 en 19.440 vervangen worden ».

ART. 2 (artikel 1, § 2, van het ontwerp).

Artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 Juli 1927, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 3.

Aan de getroffenene wordt voor elk kind beneden de achttien jaar een jaarlijkse verhoging van uitkering toegekend.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

BAUDOUIN,

PRINCE ROYAL,

exerçant les pouvoirs constitutionnels du Roi,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Reconstruction et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Notre Ministre de la Reconstruction est chargé de présenter en Notre Nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ART. 1er (article 1er, § 1, du projet).

L'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, tel qu'il a été modifié par l'arrêté royal du 14 août 1933, est modifié comme suit :

1° à l'alinéa 1er, les chiffres 2.880 et 3.600 sont respectivement remplacés par les chiffres 15.552 et 19.440;

2° l'alinéa 2 est complété par la disposition suivante :

« dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante »;

3° l'alinéa 4 est complété par les mots suivants :

« les chiffres 500 et 3.600 étant toutefois respectivement remplacés par les chiffres 2.700 et 19.440 ».

ART. 2 (article 1er, § 2, du projet).

L'article 3 de la même loi, modifié par l'article 7 de la loi du 24 juillet 1927, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 3.

Il est accordé à la victime une majoration d'allocation annuelle par enfant âgé de moins de dix-huit ans.

Deze verhoging wordt vastgesteld naar verhouding van de invaliditeitsgraad met maximum basis van 1.620 frank per kind in geval van volledige onbekwaamheid. Zij neemt een einde wanneer het kind volle achttien jaar oud wordt.

De natuurlijke kinderen komen voor de toepassing van deze wet slechts in aanmerking indien zij erkend zijn of indien de naam van de moeder op de geboorteakte vermeld staat.

Indien de pensioengerechtigde niet de bewaring van het kind heeft, wordt de uitkering uitbetaald aan de persoon aan wie deze bewaring bij rechterlijke beslissing werd toevertrouwd. »

ART. 3 (artikel 1, § 3, van het ontwerp).

Artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 5.

§ 1. Indien het schadelijk feit de dood van de getroffene tot gevolg heeft gehad, wordt er toegekend :

1° a) een jaarlijkse uitkering verkregen door op het basisbedrag van 7.000 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien zij voor het overlijden van de getroffene niet van tafel en bed was gescheiden,

Dit basisbedrag wordt verhoogd tot 10.000 frank indien het een weduwe betreft van een getroffene wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandslievende daad in de zin van artikel 2 van deze wet.

Met de weduwe bedoeld in vorig lid wordt gelijkgesteld de weduwe van hem die als gijzelaar gefusilleerd werd of gedood werd tijdens het uitvoeren van represaillemaatregelen door de vijand naar aanleiding van oorlogshandelingen genomen;

b) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had na de verwonding of na de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, indien het werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene, de weduwe niet van tafel en bed was gescheiden,

c) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwnaar van wie de getroffene de steun was, indien het huwelijk werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien voor het overlijden van de getroffene, de weduwnaar niet van tafel en bed was gescheiden,

d) in geval van een nieuw huwelijk en voor de duur er van worden de bedragen der bepaalde uitkeringen tot 1.500 frank verminderd;

2° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank :

a) aan elk wettig of natuurlijk kind beneden de 18 jaar;

b) aan elk kleinkind beneden de 18 jaar indien de getroffene hun steun was;

3° a) een jaarlijkse uitkering van 2.160 frank :

voor de vader indien hij de enige gerechtigde is;

Cette majoration est fixée à raison du degré d'invalidité sur la base d'un maximum de 1.620 francs par enfant en cas d'incapacité totale. Elle prend fin lorsque l'enfant accomplit sa dix-huitième année.

Les enfants naturels ne sont pris en considération pour l'application de la présente loi que s'ils ont été reconnus ou si le nom de la mère est mentionné dans l'acte de naissance.

Si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant, l'allocation est payée à la personne à qui celle-ci a été confiée par décision judiciaire. »

ART. 3 (article 1er, § 3, du projet).

L'article 5 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 14 août 1933, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 5.

§ 1. Lorsque ce fait dommageable a entraîné la mort de la victime, il est accordé :

1° a) une allocation annuelle obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la base de 7.000 francs : à la veuve, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime.

Cette base est portée à 10.000 francs lorsqu'il s'agit de la veuve d'une victime dont le décès est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la présente loi.

Est assimilée à la veuve visée à l'alinéa précédent, la veuve d'une personne fusillée en qualité d'otage ou tuée au cours de représailles exercées par l'ennemi à l'occasion d'actions de guerre;

b) une allocation annuelle de 8.100 francs : à la veuve, si le mariage est postérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre, s'il a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, la veuve n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

c) une allocation annuelle de 8.100 francs : au veuf, quand la victime était son soutien, si le mariage a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, le veuf, n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

d) en cas de remariage et pour la durée de celui-ci, les montants des allocations prévues ci-dessus sont réduits à 1.500 francs;

2° une allocation annuelle de 1.620 francs :

a) à chaque enfant légitime ou naturel âgé de moins de 18 ans révolus;

b) à chaque petit-enfant âgé de moins de 18 ans révolus, quand la victime était leur-soutien;

3° a) une allocation annuelle de 2.160 francs :

pour le père, s'il est unique bénéficiaire;

voor de vader en de moeder elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn;

voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van de getroffen niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;

b) een jaarlijkse uitkering van 4.320 frank :

voor de vader en de moeder samen; bij het overlijden van de vader wordt de vergoeding van ambtswege aan de moeder overgedragen;

voor de niet hertrouwde moeder-weduwe of weduwe na een nieuw huwelijk;

voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

c) deze uitkeringen worden slechts toegekend aan de ascendenten van wie de getroffen de steun was of natuurlijkerwijze moest worden;

4° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank aan de broeders en zusters beneden de 16 jaar, wanneer de getroffen hun steun was.

§ 2. De uitkeringen worden met een vierde of met de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald.

Naar die verhoudingen wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer de getroffene onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden. »

ART. 4 (artikel 1, § 4, van het ontwerp).

Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 Juli 1934, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 12.

De uitkeringen, vergoedingen en verhogingen krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate en in de hierna vermelde omstandigheden :

a) tot een beloop van een vijfde in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling wanneer de onderhoudskosten ten laste van de openbare machten komen;

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk der oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 9 Augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

pour le père et la mère, chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait;

pour la mère remariée ou pour celle qui, n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

b) une allocation annuelle de 4.320 francs :

pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, l'allocation est reversée d'office à la mère;

pour la mère veuve non remariée ou veuve après un remariage;

pour la mère non mariée, si elle est unique bénéficiaire;

pour la mère seule en cas de désistement du père;

c) ces allocations ne sont accordées qu'aux ascendants dont la victime était ou devait naturellement devenir le soutien;

4° une allocation annuelle de 1.620 francs aux frères et sœurs n'ayant pas atteint l'âge de 16 ans révolus, quand la victime était leur soutien.

§ 2. Les allocations seront réduites d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable. »

ART. 4 (article 1er, § 4, du projet).

L'article 12 de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 1934, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 12.

Les allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont inaccessibles.

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après :

a) à concurrence d'un cinquième, en cas de débet envers l'Etat;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvements pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Œuvre nationale des invalides de la guerre, conformément à la loi du 9 août 1920 relative aux opérations de prêts à faire aux invalides de la guerre.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de uitkeringen, vergoedingen en verhogingen te boven gaan. »

ART. 5 (artikel 2 van het ontwerp).

De vergoedingen bepaald bij de artikelen 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de « oorlogsgespandten » verleende vergoedingen worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 5,4.

ART. 6 (artikel 4 van het ontwerp).

In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig uitkeringen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigde uitkering samenvoegen met een pensioen verschuldigd krachtens de wet betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers 1940-1945 en hun rechthebbenden of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

ART. 7 (artikel 5 van het ontwerp).

§ 1. De burgerlijke invaliden waarvan de schade het gevolg is van de vaderlandslievende daad in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, en wier invaliditeit minstens 40 t. h. bedraagt, mogen gedurende een nieuwe termijn van twee jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, aanvragen om herziening van hun invaliditeitsgraad wegens verergering indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst onderworpen worden aan een onderzoek betreffende al de thans vergoede verwondingen en gebrekkigheden.

Het percentage invaliditeit wordt niet verminderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende totale percentage invaliditeit. Indien het totale percentage invaliditeit geen 10 t. h. meer bereikt, wordt de uitkering afgeschaft.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 20 t. h. blijkt met betrekking tot het totale voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit, goedgekeurd bij het besluit van de Regent van 12 Februari 1946 genomen ter uitvoering van artikel 32 van de op 11 Augustus 1923 samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

De schatting geschiedt afzonderlijk per aangetast lid, functie of fysiologisch stelsel, waarbij eventueel van het percentage dat voor elk van deze is verkregen, wordt afgetrokken het percentage van de invaliditeit die het gevolg is van naverschijs-

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des allocations, indemnités et majorations. »

ART. 5 (article 2 du projet).

Les indemnités prévues aux articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre, sont affectées du multiplicateur 5,4

ART. 6 (article 4 du projet).

En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des allocations dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une allocation due en vertu de la présente loi et une pension due à raison de la loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit, ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

ART. 7 (article 5 du projet).

§ 1. Les invalides civils dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, et dont l'invalidité atteint 40 p. c. au moins, pourront, pendant une nouvelle période de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, introduire des demandes en aggravation d'invalidité.

L'invalide sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant sur toutes les blessures et infirmités actuellement indemnisées.

Le taux d'invalidité n'est diminué que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu. Si le taux total d'invalidité n'atteint plus 10 p. c., l'allocation est supprimée.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 20 p. c. par rapport aux taux total d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au barème officiel belge des invalidités, approuvé par l'arrêté du Régent du 12 février 1946 pris en exécution de l'article 32 des lois sur les pensions militaires coordonnées le 11 août 1923.

L'évaluation se fait séparément par membre, fonction ou système physiologique atteint, en déduisant éventuellement du taux obtenu pour chacun de ceux-ci le taux de l'invalidité résultant de séquelles dues à des facteurs étrangers, antérieurs,

selen, te wijten aan factoren welke aan de oorlogshandeling door verzoeker aangevoerd vreemd zijn, er aan voorafgaan, haar begeleiden of er op zijn gevolgd.

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest, dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naverschijnselen uiteenzet.

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De bevoegde instantie kan echter, op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

§ 2. De burgerlijke invaliden aangetast door tuberculose der ademhalingsorganen of door oogkwalen mogen, zonder voorwaarde inzake termijn, aanvragen om vaststelling van verergering van bedoelde kwalen indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst aan een onderzoek onderworpen worden betreffende deze kwalen alleen.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, betreffende de schatting van het percentage invaliditeit, de indiening der aanvraag om herziening en de datum waarop deze haar uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

§ 3. De personen die een uitkering wegens tijdelijke invaliditeit genoten, en die ingevolge de toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 geen aanvraag om hernieuwing van deze vergoeding hebben kunnen indienen, zullen onderworpen worden aan een nieuw geneeskundig onderzoek, indien zij daartoe een aanvraag indienen binnen de termijn van een jaar te rekenen van de datum van de inwerkingtreding van deze wet.

De uitkering wordt slechts verleend, indien de blijvende werkonbekwaamheid, welke recht geeft op vergoeding, minstens 30 t. h. bereikt.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 1 van dit artikel.

ART. 8 (artikel 6 van het ontwerp).

Artikl 7 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 7.

Onverminderd de Frans-Belgische overeenkomst betreffende de burgerlijke oorlogsslachtoffers, getekend te Parijs op 7 November 1929 en bekrachtigd bij de wet van 7 Augustus 1931, moet de hoedanigheid van Belg aanwezig zijn :

a) in hoofde van de getroffene, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering of, indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van zijn overlijden;

concomitants ou postérieurs au fait de guerre que le requérant fait valoir.

Les demandes en revision doivent être introduites par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

La demande en revision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, l'instance compétente peut, sur avis de l'office médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

§ 2. Les invalides civils atteints de tuberculose des voies respiratoires ou d'affections oculaires pourront introduire, sans condition de délai, des demandes en aggravation desdites affections.

L'invalide sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant uniquement sur ces affections.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1 du présent article, relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité, l'introduction de la demande en revision et la date où celle-ci sort ses effets, sont applicables au présent paragraphe.

§ 3. Les personnes qui bénéficiaient d'une allocation pour invalidité temporaire et qui n'ont pu introduire une demande de renouvellement de cette allocation, du fait de l'application de l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933, seront soumises à un nouvel examen médical si elles en font la demande dans un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

L'allocation n'est accordée que si l'incapacité permanente de travail, donnant lieu à indemnisation, atteint au moins 30 p. c.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément aux dispositions prévues au paragraphe 1 du présent article.

ART. 8 (article 6 du projet).

L'article 7 de l'arrêté royal du 14 août 1933, modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 7.

Sans préjudice à l'accord entre la Belgique et la France concernant les victimes civiles de la guerre signé à Paris, le 7 novembre 1929 et approuvé par la loi du 7 août 1931, la qualité de Belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi de l'allocation, ou à celui du décès, si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) bovendien, in hoofde van de rechtverkrijgende, op het oogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het oogenblik der beslissing tot toekenning van het pensioen. »

ART. 9 (artikel 8 van het ontwerp).

§ 1. De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld, kan geen aanspraak maken op enige uitkering en is vervallen van het genot van de uitkering alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen :

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer belooft;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende die veroordeeld is geworden in het buitenland verblijft.

§ 2. De toekenning en de uitbetaling van de uitkering worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

§ 3. De betaling der uitkeringen en der er aan verbonden verhogingen en vergoedingen wordt in beraad gehouden ingeval de gerechtigde de Belgische nationaliteit verliest en dit tot het herkrijgen dezer nationaliteit.

ART. 10 (artikel 9 van het ontwerp).

De aan de burgerlijke oorlogsgetroffenen toegekende uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, paragraaf 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medegeteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belastingen.

ART. 11 (artikelen 1, § 3, 3, 4, derde lid, en 7 van het ontwerp).

Zijn opgeheven :

1° artikel 13, zesde lid, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, gewijzigd bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933;

2° hoofdstuk I van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen gewijzigd bij de wetten van 14 Januari 1927, 7 November 1928 en 23 April 1930;

3° het koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumule en van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen;

b) en outre, dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de la pension. »

ART. 9 (article 8 du projet).

§ 1. L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à allocation et est déchu de la jouissance de celle-ci, ainsi que des indemnités et majorations y afférentes :

a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;

b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;

c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

§ 2. L'octroi et le paiement de l'allocation sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

§ 3. Le paiement des allocations, des majorations et indemnités y afférentes, est suspendu lorsque le bénéficiaire perd la nationalité belge et jusqu'au recouvrement de cette nationalité.

ART. 10 (article 9 du projet)

Les allocations et indemnités d'invalidité accordées aux victimes civiles de la guerre sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, paragraphe 4, 2°, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

ART 11 (articles 1er, § 3, 3, 4, alinéa 3, et 7 du projet)

Sont abrogés :

1° l'article 13, alinéa 6, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre coordonnées par l'arrêté royal du 19 août 1921, modifié par l'article 5 de l'arrêté royal du 14 août 1933;

2° le chapitre 1er de la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires, modifiée par les lois des 14 janvier 1927, 7 novembre 1928 et 23 avril 1930;

3° l'arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre;

4° artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade;

5° artikel 3 van het koninklijk besluit n° 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen;

6° de wet van 1 September 1948 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan sommige weduwen van de oorlog 1914-1918.

ART. 12 (artikel 10 van het ontwerp).

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*.

Nochtans heeft artikel 5, paragraaf 1, 1°, a, derde lid, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, zoals het werd gewijzigd bij artikel 3 van deze wet, uitwerking met ingang van 1 Januari 1948.

Gegeven te

Vanwege de Koninklijke Prins :

De Minister van Wederopbouw,

De kamer was samengesteld uit :

De hh. F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter; D. DECLEIRE en J. COYETTE, raadsheren van State; J. VAUTHIER en A. BERNARD, bijzitters van de afdeling wetgeving; R. VANHAECKE, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de h. LEPAGE.

De Griffier, — Le Greffier,

(get.) R. VANHAECKE.
(s.)

Voor uitgifte afgeleverd aan de h. Minister van Wederopbouw.

De 4e Augustus 1951.

*De w.n. Griffier van de Raad van State,
Adjunct-griffier.*

4° l'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre;

5° l'article 3 de l'arrêté royal n° 103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes;

6° la loi du 1er septembre 1948 accordant une indemnité d'attente sur pension à certaines veuves de la guerre 1914-1918.

ART. 12 (article 10 du projet).

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre qui suit sa publication au *Moniteur Belge*

Toutefois, l'article 5, paragraphe 1, 1°, a, alinéa 3, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, tel qu'il est modifié par l'article 3 de la présente loi, sort ses effets le 1er janvier 1948.

Donné à , le

Par le Prince Royal :

Le Ministre de la Reconstruction,

La chambre était composée de :

MM. F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président; D. DECLEIRE et J. COYETTE, conseillers d'Etat; J. VAUTHIER et A. BERNARD, assesseurs de la section de législation; R. VANHAECKE, greffier-adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE.

De Voorzitter, — Le Président,

(get.) F. LEPAGE.
(s.)

Pour expédition délivrée à M. le Ministre de la Reconstruction.

Le 4 août 1951.

*Le Greffier du Conseil d'Etat f.f.,
Greffier-adjoint.*

J. CYPRES,